

MIC. 10135 (RAB. 1183)

MIDRASH HA-GADOL.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

מדרש הגדול.

YEMEN

[1701-1800]

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

דברי חיים וקולמוס

בית דין וקולמוס

בית דין וקולמוס

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בית דין וקולמוס

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

87

הוי אשור נעצט אפי ומטה הוא כי קים זעמי דא מרשע חרבן
 מאותו רשע שהוא עתיד ליפול בחרבך דכת כי דתה בשמים
 חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט אמר לו
 הקצה לעקב עשו לרכו הונך ואת שולח אלו מנח זיק באזני
 קלב עופר מתעבד על ריב לא לו למה היה עשו דומה לבלב
 שהוא ישן על הדרך בא אחד הקימו אגלה קום דהכא איניש
 ביש קם ושדי מקפח ביה אמר ליה יגעד בך בישא אמרוק ליה
 דמנך הוא ואעדתיניה כך אמר הקצה לעקב עשו לרכו היה
 מהלך ואת משלח לו וישלח יעקב אמר נמה מעשה והשעה
 משחקת לו פדאג ליצחק אם ראיה רשע שהשעה משחקת
 לו אלתתקרה בשל יחילו דרציו בבלעת ולא עוד אלא שהוא
 זוכה בדין שנמרנס משפטיך מנולו ולא עוד אלא שהוא חאר
 בשונאיו שנכל עזר ריו יפוח בהם מיני והא אמר יוחנן משום
 ל שמעון בן יוחאי מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה שנ
 עומדי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגדו בם ותניא לי אסו
 ביל יצחק אונג מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה שנ עזבי
 תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגדו בם ואם לחשך אדם לומר
 לך אמתתחד במרעים ואל תקטא בעושי עולה מי שלבו
 נוקפו אמר כן אלתתחד במרעים שלא תהא כמרעים ואל
 תקטא בעושי עולה שלא תהא כעושי עולה ואו בני אלקימא
 לבך בחטאים לא קשיא הא בעדיק גמור הא בעדיק שאינו
 גמור ואי בעית אימא הא והא בעדיק גמור הא בעלי דידיה

כלול
 אסו ל
 סו

1915

02620

removed from E.M.C. 181

והא במוציא דשמיא ואי בעית מומא הא והא במוציא דשמיא זה שעה
משחקת לון שאני אל עשו אחיו אפילו עשו אלא הוא אחיו

כי
הוא
הוא
הוא

אדעה שעיר גבר שידין כמא דאת אול ושעירויס ידקדו שם
דא שעיר שמשעיר אתה בדיות שדה אדום הוא אדום

ואדעו אדומה ועאלו אדום וגבוריו אדומים ועתיוד לפרע מומע

דודי עה ואדום בלבוש אדום של מדוע אדום ללבושך

ישעיה

ויצו אתם לאמר כה תאמרו ללדני לעשו כה אמר עבדך יעקב

רבינו הקדוש אול ליה לרב אפס כתוב חדא איגרא מן שמי למר

מלבא אנטלגום קם וכתב מן יהודה הנשיא למר מל כח

אנטלגום גער ביה אול ליה כתוב מן יהודה עבדך אול ליה רבי

מאת מצוי ביקרך אול ליה זלא טב אנא מן סבי דכת ביה כה

ממד עבדך יעקב מיכא אמרו לעולם יהא אדם מענה רק

ועשוב חנה ומה דברים שלא יעקב אעלעשו אול לון אחי

עד מתי אתה מתקנא עלה בדרכה שבידכני אפי כלום שמש

זורחת בארעי ובארעך אינה חחת כלום טל ומער יורד בארצי

ובארעך אינו יורד אם בירכע בטל שמים כבד בירכך באשמני

הארץ אם אול לי יעבדוך עמים כבד אול לך ועל חדכך תחיה

עד מתי אתה מתקנא כי בוא ונכתוב שטר איני ואתה שכל

פרות הבאות נקבלם בשוה כיון שהלכו שלחין אעל עבדך

אמרו לון חביריו אול תקבל עלנך את התנאי הזה שפבר אמר

הקבל לאברהם ידע ידע סיג יהיה זרעך המתק שש שירדו

לשמיים ופרעו את השטר ואחר כך כתבו את השטר לפניך

א
ל

משלכך שורפין הכל כפי צורך שראה אבינו יעקב עשו ואלו פירי
 נתיירא מהן אמר לו הקבלה ממנו את מה שיש גן אחד משלך ו
 אחד משלכך ואתם שורפין אותן הדא הוא דכתיב והיו יי
 אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכל
 וישב יעקב אמר יצחק כל מקום שני שיבה ערה ב
 בקין וישב בארץ נוח ופת אחסיה נע ויש תהיה בארץ
 הפלגה וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם וכל
 משם וישב ישראל בשטחים ויצמד ישראל לצעלבעור
 וישראל לצעור איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו ויקסיף
 לצלבעור הוא וישב יעקב בגב יוסף עליו אמר איוב לא
 ולא שקטתי ולא צחתי ויבא רגז לא שלותי מערתי שללצבן ועמ
 שקטתי מערתי שלעשו ולא נחתי מערתי שלדינה ויבא רגז
 באת עלי ערתי שליוסף לכך נאמר וישב יעקב אלה תולדות יעקב
 יוסף דא וישב יעקב זה הוא שאמר הכתוב אם שוט ימית
 פתאם למסת נקיים ילעג אנטלניקס שאנה לי אה ליה אהנא
 דין דכל אם שוט ימית פתאם אה ליה אם גומר אתה על צד
 שיטול מאה דינרין כלום הוא נופלן מיה אלא אומדין לו לך אעל
 אפרזוס לך אעל צאריקוס לך אעל קומיס לסוד כמה ינע הוא
 מתיגע ולא נופלן כלום אבל אם גומר אתה על אדם שיטול מאה
 מילא מיה הוא נופלן הויאם שוט ימית פתאם אם ניוק
 רשות למשל את העולם כרגע מתיקו מהוא למסת
 אה לו שחוק צדיקים באין ליטול ממותק מהקבלה הש

כיד משנה

ויאמר ואונן לא עשה טובת העולם הבא שאת משפיע להם
בעולם הזה תדע ענין אחר כל איותן הערות שעברו על
אבינו דבת הייתי ביזם אכלני חרבוג בא לו לשבב בטוחצא
פודג ונמכר יוסף ונתגלגל הדבר הוי למסת נקיים
וישב יעקב בארץ מגורי אביו מצאק אמרו
למרחמינה ושיבה אין נקמת ישיבה אלא ישובת
ולא עוד אלא שכל הדרי בה אין סוף למתן שפרו
כפרת עלנו בחיו ובמותו בחיו ובמותו שפן חלבו
עש הישב בה בשוא עון ובמותו וכפר אמתו עמו" וככל
הקבור בארץ ישראל באנו קבור אצל המזבח כות הכא וכפר
אמתו עמו וכל התם מנבח אצמה מעשה ה"י
אביו עליו אמר צויד כי גר אנכי עמך וישב בכל אבותי אברהם
אמר גר ותושב אנכי עמכם" יצחק גזר בארץ הזאת" יעקב עש
לבן גרתי שושבת העדיקים בעולם הזה גירות הוא להם"
אביו היה לו נומר אבותיו ולמה נקראת ארץ מגורי אביו אלא
אמר הושעה אברהם יעא לחוזה למדן יעקב יעא לחוזה
למדן אמר יעקב הועלה בה עולה תמימה הוי בארץ מגורי
אביו בחברון וכלת היא תפרון אשר גר שם אברהם
ועלה תולדות יעקב יוסף למה הזכיר יוסף קודם
אלא התולדות הללו לא באו אלא בשביל יוסף בלום
ואצל לבן אלא בשביל דהל" התולדות הללו בלב היו
עם שניה יוסף ולב ויהי כאשר ילנה

ויאמר

זקינו וכן הוא אומל בדויד ואהיה עמך בכל אשר הלכת
 והיו איש מעלך גבר שוור כמא עאתא ועלחו הידין לפני
 ה' ויהי בבית ארנין המערי מעושלן אותו משל לצוב
 שהיתה עמדת בשוק והיא מקושטות בקישוטיה הדבה אמרין
 כל מאן דקפיד לה גסוב מא דענה היה שם פקח אחי אמל להו
 אתון מסתכלין במה דענה ואנא מסתכל בנענה אמר ה'
 ברביה כל אותה הדוב קפיד ואית קפיד רבמן דין וירא
 ארניו כי ג' אתו אמל ל חונא שדאה שכינה עומדת על גביו כיון
 שדאה שהקצה עמו לא היה נוהג בו מנהג עבדים אלא משאו
 כבן ביתו אמל אין טכסין שלמה טכסין עבדים אלא טכסין
 מלכיים ויברך ג' את בית המערי בגלגל יוסף משאו ל
 שמעון בן יוחאי כל מקום שהצדיקים הולכים בדבה הולכים
 והי ברבת ג' בכל אשר ישנו בבית ובשדה בבית
 חדשי החמה ובשדה אלו ימות הגשמים
 מאומה כי אם חלום אשר הוא אופל רבנן אמרי על
 לב השלטו חוץ מאשתו ואין לחם אלא אשתו
 אשה זונה ער פכר לחם ואומל ולא חשך מעי
 באשר את אשתו מפנין אמרו אין מעט
 אפילו כיוסף העדיק ויהי
 אמל ל יעתק זהוק חוטרדא לאו יחיא ועל
 לפי שבת ורחל היתה יפת תואר ויפת
 מדמה עול חלבל בעולם הזה

פיר
 מדלג
 ומקפץ
 כלוא
 זריז

פיר
 אני אברה

והוא אומל בדויד
 ויהי בבית ארנין
 המערי מעושלן
 אותו משל לצוב
 שהיתה עמדת
 בשוק והיא
 מקושטות בקישוטיה
 הדבה אמרין
 כל מאן דקפיד
 לה גסוב מא
 דענה היה שם
 פקח אחי אמל
 להו אתון מסתכלין
 במה דענה
 ואנא מסתכל
 בנענה אמר ה'
 ברביה כל אותה
 הדוב קפיד
 ואית קפיד
 רבמן דין וירא
 ארניו כי ג' אתו
 אמל ל חונא
 שדאה שכינה
 עומדת על
 גביו כיון שדאה
 שהקצה עמו
 לא היה נוהג
 בו מנהג עבדים
 אלא משאו כבן
 ביתו אמל אין
 טכסין שלמה
 טכסין עבדים
 אלא טכסין
 מלכיים ויברך
 ג' את בית
 המערי בגלגל
 יוסף משאו ל
 שמעון בן יוחאי
 כל מקום שהצדיקים
 הולכים בדבה
 הולכים והי
 ברבת ג' בכל
 אשר ישנו בבית
 ובשדה בבית
 חדשי החמה
 ובשדה אלו
 ימות הגשמים
 מאומה כי אם
 חלום אשר הוא
 אופל רבנן אמרי
 על לב השלטו
 חוץ מאשתו
 ואין לחם אלא
 אשתו אשה
 זונה ער פכר
 לחם ואומל
 ולא חשך מעי
 באשר את אשתו
 מפנין אמרו אין
 מעט אפילו
 כיוסף העדיק
 ויהי אמל ל
 יעתק זהוק
 חוטרדא לאו
 יחיא ועל לפי
 שבת ורחל
 היתה יפת
 תואר ויפת
 מדמה עול
 חלבל בעולם
 הזה

בעוה"ם תבוא השעה ואני עושה כולן נאים ומשובחים שכל רוחם
יפיוס פיהם זרע ברך ג' ויהי אחד הדברים

האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף זה הוא שאומרת

לכן אנשי לבב שמעוני חלנה לאל מרשע ושדיו מעול אלה הוא

אמונתו שלהקבה כי מעל אדם ישלם לו ופארה אוש המניאנו

ל יהודה ול פמיה ול שמעון ויבא יוסף את דבתם לעה ל

יהודה אול חשודין הן עלאבר מן החי לבך נפרע ממנו וישחטו

שעבד עבדים יל מאיר אול מזלמן הן בבני השפחות וקולין

לבן עבדים לבך נפרע ממנו לעבד נמר יוסף ל שמעון אול

למנייהם בבנות הארץ לבך נפרע ממנו ותשא אשת אדניו

אשת אדניו יוסף אחד הדברים האלה מעי דברים

גדלי לפי שהיה יוסף משמש בעינו מתקן בשערו מתלה

הקצלה אביך עסוק בשקו ובתעניתו ואת נתנאה

ך הדיני מביח את היוצ ותשא אשת אדניו את

לא שהיה יוסף אול כל זמן שהייתי בבית

הקנין בי ואצה גושד בי עכשו נסריןא שנעלני

חייך שאני מגידה בך את הדוב לך אל

זינגי נתנסה את איני מתנסה אול לך

מנסיונם ונעמלי שפכה עלי

ארו רוסין הרשעים שדן כבהמור

פניך עלמתיך אכלא פה

זעמין אול

ציון עניה

כניקות אלמ בשע

לזות פשתי אינות

עמאה היא חופרת

ומה וקובעת קדנה לתוכה ועורגת לפני הקבלה מתוך ערה
 הקבלה מעלה לה את התהום והתהום מעלה לה את המים ועליה
 אסף אול כאול תערג על אפיקי מים כן נפשו תערג אלך ע
 כך עתה בשעה שגזר המלך הרשע על ישראל גזירות קשות
 התחילה עורגת לפני הקבלה מתוך ערה עד שענה אותה ביום
 שראה דוד כך התחיל סודר עניה למנצח עשילת השחר
 אמר אבאומאיו טעמא קורא לשחר אילת מה אילה זו קדניה
 מפועלות לבא ולבא אנה שחר מפצע לבא ולבא דתניא ל אול
 אינו דומה תימור של לבנה לתימור של חמה "תימור של לבנה
 מתמד ועולה פמקל" ותימור של חמה מפצע לבא ולבא" אמר
 דודא למה נמשלה אסתר באילת למה לך מה אילת זו רחמה ער
 וחביבה על בעלה כלשעה ושעה פשעה ראשונה אפ אסתר הילה
 חביבה על אחשורוש כלשעה ושעה פשעה ראשונה" אמר יוסי
 למה נמשלה אסתר בשחר מה שיהא זה סוף סלה לילה אפ אסתר
 סוף כל הנסים" והאיתא חנוכה ניתנה לפתב קא אמרין אמ
 ר בנימין בר יפת למה נמשלו עדיקים באילות מה אילות זו פלג
 שברגלית קדניה מפועלות אפ עדיקים פלג שמרצין בתפלה

גמא (מא) 44

הנחם

נחמו שמנ

יתן מעדני מלך שה

בשמן בקבילות ובה

שבו מתעדנין צנות מלפנים תנוא ל יהודה אול אנפקנין שמל

זית הוא שלא הביא שלוש ולמה ספין אותו שמשיר את השע

נפתלי את הבשרי נפתלי אולה שלחה הנתן אמרי עמר

זו כ... גניסה שמצפרת פירותיה והן שמנים והלנים לאפית... האולי

דא נפתלי אולה שלחה הנתן אמרי את חזקיה בשעה

שעלו לקבור את אבינו יעקב באו בני חת לערער על חקבורה

הן נפתלי פאולה והביא אתי תמצרים ושיפר על ידיו אחיו

דא הכת מדבר בארעו שאלה בית השלחום דבת מפרת ועד יום

קדמה לנפתלי אמר בדפיה על שום שנכבדיה נקרא פרות ולמה

קרבא אותה גניסה אמר ביה ביל סומון על שם שזו ומנפתלי שמוס

אנקי דא נפתלי אולה שלחה הנאם ש הכת מדבר בשופטתו

דבת ותשלח ותקרא לבתה בקאבונעם מהרש נפתלי הנתן אמרי

שמר נחמד דברה זכיה בן אבינעם "שתי נשיב עדה קינות עמרן

להן לישראל ושניהן נמשלו באויבת זאלוהן דבורה ואסתר דבורה

משבט נפתלי שבת בו נפתלי אולה שלחה ואסתר שבת בה למנע

על אילות השחר נחמד רבנן אמרו למזמור הזה על אסתר בת

המלכה ולמה נמשלו באילות אמר יתחביל סומון בית שוש

השם שמשל לעש בה כלום והיה חן (ה) חכש בין שראת אתם

בנעוריהם נחמד (ש) מוח ונש) צא ל... אתו ונ... מא שאמרה רבקה ל...

ולא איפרוק אמר מילא איפרוק השתא תולא מיפרוקי את
מקדשא אשתמש בהו והינן דקא אמר ליה דניל ועל מדוי שמיא פת
ולמנא די ציורה היתו קדמך וכך ביה בלילא בטיל בלשער מלכא
כשדאג" ודדיוש משתא קביל מלכוקא אמר אחשוורוש בלשער מנא
וטעא אנא מנא ונא טענא מאי כות למלכות בצל לבבל כות כלומ
לגלות בצל שהיא היות בשנה שמינית למלכות נבוכדנצר' כמה
חסדן המנ' עייל המנ' חליפודי' חדא ובלשער' והלך דכודש' הדי
דדיוש' הדי' די' שבע' כיון דחזא דמלת שבע' ולא איפרוק
אמר מהשתא לא איפרוק' תולא מיפרוק" אפיק אייהי מעבידת המקדש
קא משתמש בהו בא שטן וריקד והרג אתושת' והא שפיר מעני
איהו נלמא מטעא טעו דאיבע ליה מימנא מחרבות ירושלים סוף
סוף כמה פישא מד סד' איהו כמה מלך ארביסר' בארביסר די ידיה
איבעי למנע בית המקדש אילימא כה באצין בטילת עבירה בית
אהא די ביירושלים והוה בטלא עד שנת הדין למלכות דדיוש מלך
פרס" אמר דאצא שנים מקוטעות הואי' תניא נמי הכי עוד שנה
אחרת היתה לבבל ועמדי דדיוש ושלמה" אמר דצא ואף דניל טעא
בהאי חושבנא דכית בשנת אחת למלכו אני דניל בינותי בספרים
מספר הימים אשר היה וצדק א ל ידעיהו הנביא מדקא אמר
בינותי מכלל דטעא מכל מקום קשי קראי אהדא די פת כילפי מלאת
לבבל ופת למלאת לחרבות ירושלים" אמר דאצא לפקידא בעלמא
ולא לגזא הינן דכית ובשנת אחת לבדוש מלך פרס לבלות דצדק
מפי ידעיהו וכך כיה אמר כודש כל ממלכות האדמיתן לייס אהי
השמים מי בכס מכל עמו יק אהין עמו ויעל דדש רב נתמך בד
רב חקרא מאי דכית כה אמר ק למשיחו לבדוש וכי כודש משיח
היה לא אמר הקבד למשיחו קובל אמר לך על כודש אע אמרת הוא
יבנה ביתי והוא יקבץ גלותי והוא אומ' מי בכס מכל עמו יק אהין

91

5

ג. ית שלש למלכו למה עשה משתה אחר שלש שנים למלכו
עמדו עליו אפרצאות שונאים והלך לכבוש אותן וכיון שבא עשה
ה' ויש אומרים יוסף גנאיא שלו היה ושלח וקרא לכל שרי המדינות
שזות לפניו שמעוה באו לפניו ממאה ועשרים ושבע מדינות גדולים בני
מלכים כולם עטופים אצל ליות שלמלכים ועשה להם משתה" חיל
פרס ומדי הפרתמים ושדי המדינות לפניו וכת למלכי מדי ופרס אמ
רב חקא אתנווי אתנו בהדי הדאוי אימנן מלכי מעכו הפרכי' אי
מעכו מלכי מינן הפרכי' בהדאותו את עשר כבוד מלכותו את
עשרו אין כה כן לא עשר כבוד מלכותו מלכי' בעד אזו ישד אכלי בית
המקדש לא רצו לישב לפניו אמרו לו אן היהודים וניעו לישב לפניך
בשביל שהן כואין כלי בית המקדש מיז עזה ועשה להן מצבה לעצמן
כדי שלא יהיו ישראל מעידין לכך נאמי בהדאותו את עשר כבוד מלכותו
ואת יקר תפארת גדולתו אמר יוסף ביל חנינה מלמד שלבש בגדי
כהונה וישב" כהן הכה ואת יקר תפארת גדו וכהן הקם ועשית בגדי קדש
לאהרן אחיך לכבוד ולהתארת" בהדאותו וגו' ימים רבים שמונים
ומאת יום עשה סעודה ששה חדשים כנגד ששה דברים בדא שון
הדאה להם עשנו בשני הדאה להם שלוחין הבאין לו מכל המלכים"
בשלישי הדאה להם המנחות הבאות לו מכל מלכותו" בלציע הדאה
להם יקרו לו כהני חכמה שאצלו" ואמר לה ספרי הורה חזיא להם
דכהן יקרה היא מפעננס" בחמישי הדאה להם תפארתו כלי זהב דציע
בהו אצנים טובות ומדגליות" בששי הדאה להם גדולתו ארנונות הצאות
לו מכל המקומות דכהן ויגדל האיש ויהיו לו מקנה עזן" ימי
רבים וכו' ובמלאת הימים האלה עשה המלך לכל העם יהנמעים
בשושן הבירה רב ושמואל חד אמר פקיה היה וחד אמר טפש" למא
דאמר פקיה היה שפיר עבד דקייב דחיקי בדישא בני מאת ר
מיכה כתי ליה כל אימת יבאע מפנים ליה' מאן דאמר טפש היה

לכונן

וכן כבודו וכו' ויחזקו מוסר אלקים
יום שלישי אל כי נבראו זרעים דבת וזרעיה
יום רביעי אל כי נבראו מאורות והן הוגים בתורה
בהמות וחיות וכל מין מן השמים והאדמה וכל
הקשה גל למתן כחש כדור ועל ליות כחש עקלתון והרג את התני אשר
ביום יום ששי אמר כי נברא אדם מן העפר והן משולין בעפר וכל אלה
למינה את עפר הארץ דבת והיה זרעך כעפר הארץ יום שביעי
שופה שבעולם כי ניתנה השבת ואין בניה בעולם משמדת אותו
אלו והוא צדיקין הקצה ופינס וכת אם תשיב משבת דגליך אז
על יום ועל בן נאמי מיום ליום ומחדש לחדש מהו ומחדש
אניח הימים ובא לו אצל החדשים אמר לניסן יכול אני לשלוח
אל מגלי טלה והן משולין בשה שב עה מזרה ישו יכול
לנפח אור אל מזלי שור וכת באניה בבור שדוהדר
סיקולו האומים וכת באמם והנה תמים בבטנה תמוז אל
מנה חתן ונתן עמם יה שדוט ישדוטו אז אל מזלי אריה זה
מנה חתן ונתן עמם כלביא יקום וכאוי תנשא והבנה נקרא אריה
אל שדוטו ונתן עמם גושפין בניו ומחריש" אול אמר מגלי בתולה
וכשדוהדר חתן ונתן עמם בבתולה שנה זה הדבר אשר דבריו בנה
קל גטה חתן ונתן עמם תשרי אמר מזלי מאזנים וכשם שהמאזנים
מזל כל דבר חתן ונתן עמם שנה אמת כרישול מעשינא את המועדו
יה שדוטו ונתן עמם מזל ומאזני צדק' מעשינא אמר מזל
נהייה חתן ונתן עמם אשקדנים אתה יושב ועבד חכמי ששויבתם

92

6

שנשיפתן נשיפת שועל ועקיעת עקיעת עקרב כפלו אמ' מזלו קשת דבת
ללמד יהודה קשת וחור' קשת גבורים חתים עבת אמ' מזלו גדי ותמר אם
המלכים בגזה בגדי שנ' ושלח יהודה את גדי העלים ולא עוד לא שועקב
אביהם נטל הכרבות בגדי שנ' לך נא אל העאן וקה לי משם שעצוי עדים
טובים תאמר בלבבך כמה שנטל אביהן בוכרות נוטלין בן עדות" שבט
אמ' מזלי דלי והמשיח משול בדלי שנ' יזל מים מדליו' אדל אמ' מזלי דגים
והן משולין בדגים שנ' וידגו לרב בקרב הארץ ואין אתה יכול להשמידן
ומשצויי שוך כל הימים וכל החדשים כך אתה מתכייש שנ' יבשו ויבהלו
מאד כל איבי' ואומי' יבשו ויסוגו אחור כל שגאי ציון' כיון שראה פחד אמ'
איני מפלה אותך לא באדך ואוני יכול להק' לא באדך לבך נאמ' מיום
ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר' זיאמר הוין לה'
אחשאוש' ישנו עם אחד' אמר רבא האי מאן דלא ידע לאשכחוש
בישא כהמון לא לישתעי' אמ' ליה תא כלינהי' אמ' ליה מסתפינא
דלמא עביד ביקמאיו' אמ' יטנו' ושנו' מן המצוות" אית בהו
עם אחד ניגהו" שמא תאמר קרחה אנ' עושה במלכות" מפני
תאמר יש הנאה לאלך מהן" ומורד כפרידה זו שאינה עושה פירות
ודלמא אמרת איכא מתא חדא מניהו' בין העמים כפל מדינות מלכותך
ודתיהם שונות מבלעם דלא אכלין בהדן ולא שתין בהדן אמ' מניב
ולא מינסבין לן מניהו' ואת דתי העלך אינס עושים' משתקי לך לשתיה
בשיהי פיהי' ולמחך אין שווה להניחם דאכלגו ורואו ורואו ורואו
ומכנזאין לדיוך למלכא בעוקא' דא ולמחך אין שווה להניחם שאכלו
זבוב נופל להוך כוסו של אחד מניהו' נוטלו ושעתהו' יאושית המלך
כוגע בו הוא חובטו בקרקע" דא ודיתתם כדליל בןו ורואו
הן משונן במצות מכל העמים ל' שבעת ימים ענין אמ' ויהי היום

וזהו מה שאמר האל בליל פסח
אמר אלוקים לפני ישראל ואלה
היו שמות בני ישראל אשר באו
מצריפט ואלה שמות בני ישראל
אשר באו מצריפט ואלה שמות בני
ישראל אשר באו מצריפט ואלה
שמות בני ישראל אשר באו מצריפט
ואלה שמות בני ישראל אשר באו
מצריפט ואלה שמות בני ישראל
אשר באו מצריפט ואלה שמות בני
ישראל אשר באו מצריפט ואלה
שמות בני ישראל אשר באו מצריפט
ואלה שמות בני ישראל אשר באו
מצריפט ואלה שמות בני ישראל
אשר באו מצריפט ואלה שמות בני
ישראל אשר באו מצריפט ואלה
שמות בני ישראל אשר באו מצריפט

כי שאלנו לוימים באשכנז וג' למז היום חמש חודשים חלפה
 על החרץ יכול לחיות אדם כשכל האדם בן ששה ויג' חודשים חלפה
 נח לוימים ראשונים ארבעים חודשים חלפה אדם בן ששה ויג' חודשים חלפה
 מה למטה נח לפנים מאה לחיות וג' ולמחרת ששה חודשים חלפה
 השמים מקצת ששנים ספור ושוש וחמין חתה שום מה להעלה
 מזן השמים והשמים רכשקה מזן למזן חמדה שמים ונהיה חיות
 חשר ברח חלהים חרם על החרץ ולמקצה השמים ועל קצה
 השמים וג' למה לוי לומחלך מסייענא ליה לל איעזר החסיד
 לעזר מניין לאדם הראשון שהיתה קומתו מסוף העולם ועד
 סופו ומזן החרץ עד הדקיע שש למזן היום חשבה בר החסידים
 חרם על החרץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים ונהיה חיות
 נתיח הקבה ידו עליו ומיעטו ובן הוחחומר משה נח ונהיה חיות
 ותשת עלי כפכה' רשע בן קפכה כי שאלנו לוימים הראשונים
 חשר היו למניח יכול קודם למעשה בראשית תל למזן היום חשר
 ברה חלהים חרם יכול מעשי וחולת תל לוימים ראשונים חרם
 שריכה הכת מיעט חנו למידוך מששי מה ששי מוחה שחיה
 מששת ימי בראשית אף חת לחתה מביאה לו את כל שהיה
 כיוצא בששי החוי מששת ימי בראשית יכול ידעמה למעלה
 מזן השמים ומה למטה מזן החרץ תל ולמקצה השמים ופד
 קצה השמים חיו לך את עולם שחתה בן' למזן היום חשר ברה
 חלהים חרם שאלו המינים חתל שמלתי כמה חלהים
 ברחף חת העולם אמר להם ולי אתם אנו חלום לבו ושחף
 לארס הקרמוני כי שאלנו לוימים ראשונים למזן היום חשר
 ברחו חלהים חיו בתכף לחברת חלהים חשרון נשאלו חתו
 מה הוחרין רבת כי חלהים קרו שיש החן חת להם כי חלהים
 קרוטים כמה חיו בתכף לחת היום אמרנו חלהים חשרון לזה
 רחית בקנה לנג מה חתה משעב חמר להם ל יצחק קרוש בכל

מיני קורבנות אשר יקריבם ליהוה קרבן ריח ניחוח
הלכות בקר ושה דבקר ושה ושי יביתו בקרושה חשיפת זרוע
בקר ושה ונתנו חריר בקרושה דרכו בקדש שני חללים בקרוש
לכח הלכות בקרושה שנה ללכות חלי מלפני בקדש וזכור בקרוש
שני חללים בקדש שרי ושיבתו בקרושה שני חללים יש צעל
סמך קדש עו' חשיפת זרועו בקרושה שני חשיפת יי' הת זרוע קדש
כנה וחריר בקרושה שני מי כמכה נתגד בקדש הנהיה נכבד
דולה זה חן הנשמע כמהו מגיד שמעמדה דסיני גרון
מבדית שמים וחרץ' השמע עם קול חללים מדברי זה הוא
שחשיפת כשושנה בין החוחים כן דעוטי בין הבנות בין
העשנים להנתמלח בין החוחים ולמה נאמר משל למלך
שהיה לו סמך והיה נוטע בתוכו כל מיני חולכות הניחו זמן
מרוצה לאחד זמן נכנס לתוכו ומצאו מלת קורבים חמה דיני
קורבנו שיחיו בן הנייה עד שהיה מטיול לבתוכו מצא חסולה
אחת שלודר נכונה לו ביהחוחים אמר כו' אי הוה הפדרסה זה
להחשיק בשיביל הפקולה הזאת שלודר כך כיון שבדחה
הזאת עלולמו והניח בין ובין ש להחריבו ממעסיהם שלדשנים
וכן שביחש שדל שהן עומדין יתחד עשדים ושה רעות
אמר ברהמי העולם להחשיק בשיביל שול בזכות שעה דיין
לקבל את התורה לכך ניה כשושנה בין החוחים ד'ת כשושנה
בין החוחים זאת מוצא כשישדל מן לסיף להקבה חן הקבו
מקלס לכנסת ישדל שנה בין החוחים נישדל מן לסיף
להקבה כהנחה בעצמי הוער ולמה משלו חותו בתפוחי חמר
ד'החה חת מוצא שכלה חולכות דלף מרובה אבל התפוח
ל'ת עטולה כל בוגריה מלושב בצלו מפני שחין מפיל ליש
ביעל ש'תחר זה שנים בד'נמשל הקבה בתפוח ש'כיון שבח
ל'סיני ליתן את התורה בעון כלה תומחה חלק בלה ש'ני מיני

כ
עין
עלוגה
קונה

וזיתים אשר לא נטענת זה לה בידוע שלם נטענת
 לארץ מה תל מלאת חובת נטענת
 חתה מוצה שכל חרפעים שנה שהן
 הארץ בונין בתים וצפונין בודות ונוטעין כבתים וטענת
 עץ מחבל כרי שיבואו חבתיים לארץ וימזחן חתה מליהן
 ברכות חן לפי שבדכה אעליהן יבול יהוה האכלין נטענת
 והכלתו שבעת חת אובלו טובע והן מונעין מנשיהן
 ובנותיהם כרי שיבואו חבתיים וימזחן חתה מליהן
 וכך חת מוצה פשתיו חבתיים במצריים חתה לא כדכך
 מצריים היה אשר יצאתם משם כשהייתם עם היתה מתבררת
 בטבילכם ולא עכשן שחין בדכה עליה ברך שהייתם שם
 וכך חת מוצה בארון האלהים שידר לבית עובר חרוב הגתי
 ונתברך בשבולן שנו ויברך ויי את עובר חרוב פגתי ונתה כל
 ביתו והלה רבדים קל וחומר ומה חרוב פגתי נעשה לתלמוד
 ולא להסדר לה לשכרי לוחות שבו נעשה בשבולן חרוב חומר
 לצדיקים שבעבורם נברחה עולם וכן הוא חומר ויברך ויי
 חתך לרגלי השמר לך פן תשכח את יי של חתה טובה
 כשתהיה בטובה חת ויי אלה חתה חן מצות עשה שיהיה
 מורדו שלה קבה עליוס ואלתתיהו מן הפוד ענות ואחרי
 תעבדי עברו חותו בתפלה וכך הוא חומר עברו חת ויי ביצה
 מכחך לעיקר תפלה בתוך המצוות מן התורה ויש חתה טענת
 חן מצות עשה לה שבע בשמן באמת לברו ופליח משוק רבך
 אחר עם שם שמים נעקד מן העולם שנו ובשמן תשבעי דה
 מניין שנעבעין לקיים חתה מצוה תל ובשמן תשבעי לה
 תלפון אחרי אלהים אחרים תרי צו חתה שלה יפנה חתך
 עץ לאבחר הגור ולא בתעשה מפני שהיה גודמת לחרוב
 שיבוא לעולם שיהיה חתה חת ויי אלה חתך וגודמת לחתה

9

19

והנה אלהיך מעל פני האדמה לא תנסו אתי חלה יבם
חרי זו אזהרה שלת לבנות רבוי הנבונה מאחר שנורע שבנביא
מתנבחה בה גבחותה וזה מתנבחה חרי זה הסוד לנסות את אלהיך
יותר מדאורייתא ולא נחשב אחריו ובהלך בנבואתו שמה אזהרה
חמתי וכך הוא אומר בתשר נסותם במסע שאמרו הושי יהוה
בקרבנו אם תין לא מאחד שנורע שזה נביא אמת יאמינו
ודעו כי יי בקרבם ולה יהיה דרך ולא יחשבו אחריו כענין שנ
וירעו כי נביא היה בתופס כאשר נסותם במסע מה היה מעש
ל יהודה אום אמרו הם דיבון הוא על כל המעשים כדרך שהוא
דיבון על נבנעבדו ואם לאו פמרו בו ג נחמיה אומר כך
היו מה ינסו ואומרין הם מספק לנו מזונותינו נעברנו כהלך
שהוא נקנס למדינה והיו מקלסין אותו ומכבדין אותו מצטי
ש מספק להם נדבפתם כך ישראל אמרו הם מספק לנו נדבכינו
נעבדנו נחם לחן פמרו בו ודביתנו אום אמרו ישראל הם
אנחנו נעבדנו בלבנו ויהא יודיע מה אנו מה דהדין נעברנו
ואם לא נעבדנו שנה שיי בקרבנו אם תין לבדכיה
אום בעלם הין משוחין והקבה נותן להם שאלתם שני ונסו את
בלבכם ויתן להם שאלתם אם להם הקבה כך הדהדתם הושי
יי בקרבנו חייבם הדיני מודיע לכם ויבא עמלק ד לוי אומר
למה שך דומין לבך שהיה מערב על כתיבן של אביו והיה
דומה רבל של חכך והוא אומר קח לו והוא לוקיח לו פעם דה
כה שאנה ושנייה זעלוי שאת דהה ארם אחד אמר לו דהיות
אבנ בפתן אמר לו חבן אהיה דוכב על כתיביו כלמה שאתה
מפקש פנינותן לך ואתה אומר דהיות חבי מיר השליכן מעל
כתובתו ובא כלב נכסו כחך הין שאל כשי יתהן ממזדים הקיפן
טעם בבאר ביקשו פן הושיע להם שאלו גמלו נותן להם יבן הוא
אלו ונתתם ופיה להם שהוא נותן להם כל יד ידש אום

הישיבוי בקרבנו חסידים הם להם הקב"ה כרה רחמים וחסד
חננים ויבחר עמלק לכך הוזה מזהירן להפסיק חתיוי הלהיכס
בחסד נסיתם במסה ועשית הישר והטוב בעוניי מרדן
הישר והטוב שיהיה הדם נוח לשכנו ודויה בטובתו ומדניהו
ומיוותה לו ומקדומו על כל אדם בכל רבך שבעולם מכחן חסדן
המוכר קדקעו שכינן הוזה עלה מיצר קורס לכל אדם חסלו ביד
החד ליקח חותה והיה תלמיד חב וקדוב לו בן המצר קורס אפול
עם אדן ורחוק ומסלק את הלוקח משום ועשית הישר והטוב
הוהיל והמכר אחר הוא טוב וישר הוא שיקנה אן המצר יחד
מן הלוקח יוכן מינין שהקדומה התורה השבן בכל מקום שני
ושכנו הקרב אל ביתו וחוק טוב שכן מזה דחוק ופלה מהנה
חבירו משפטיו ומכברו בעצמו זוכה ונוחלה עולם השבת על לשון
ייטם לך ואין נוסליו לפנין שני להדף את כל איסור משפט
והיה כי ישאלך בנך יכול חס שאלך את סגור לך דחם לאו חס
את מגיד לו תליהגרת לבנך אלכ שלה שאלך לתת תה הערת
והחקים והמשפטים בכף חס הכת מדבר דתנו ובטן סגור
אדבעה בניס רבדה תורה אחר חסדהך משע ומחנה הם וחס
שאינו יודיע לשל חכס מה הוא חסד מה העדת והחקים
והמשפטים אשר יבי חלחין חסדן חן אתה חסדך לו
בהלכת הפסח איך מפטירן אחר הפסח שישקו חסד חסדך
שלת ועקרו מחבורה לחבורה ושמול חסדן חסדך ורגזו ליה
לחנה חנניה בן שילה ול יוחנן חס סגור תמדים קליות וחגו חס
תניה כולו רל יוחנן איך מפטירן אחר הפסח חסידי חסן סגור
תמדים קליות וחגו חס דשעמה הוא חסד מה עברה חס
לכס ולח לו ולשי שהנחית חס ענין סין הכלל וכסה בענין
חן אתה הקהה את שני חסדך לו בעבדך חס עשה י לו בענין
ממכרים לו ולחלו תשמה הגז חסדך מה חסדך וחמדת חסדך

10

20

ק"ב

פ
כמה

מבארת בני ועקז מוסדה ששם בית ההלך ופי במה שכתב שמת הלהלך
לאבהר ההר רבת וועל אהלן הכהן אלהי ההלך ומת שם אלהי
כיון שמת אהלן נסתלקו ענט הכבד וביק שח ככנענים להתקנות
בישראל הרה היא דבת וישמעאל הנעט מלך עדר כי בא ישראל
דרך החתרים שמע שמת התויד הגדול שהיה תד להם התקנות
ובחו ונתגרו בהם וביק ישראל לחזור למצרים ונסעו לחזור
שמונה מסעות ורך אחריו שבטן שללוי והרגו ממנו שמונה
משפחות אף הם הגון ממנו חרבע משפחות לעמוד מי ליהלוי
לחברני לעזיחלי הימתי חזרו בימי דוד רבת יפלא בימתי כריק
המרו מי גרם לנו רמים הללו על שלא עשינו חסד עם הותן כריק
הלכו וקשרו הספידו וגמלו לצהיק חסדוה עלה עליהן המקום
כאן מת שם ונקבל לכך נהמר שם מת ההלך ויקפד שם אה
ל יודך מפטי מה נסמר מיתות אהלך לשיבור הלהות אה מלמד
שהיא קשה לפטי המקום לשיבור הלהות בעת ההיא הברית
ויי את שבט הלוי וכיב אותה השעה נתקד שנה לויים והלה
הותה שעה שנת ארבעים היתק עני ויעל אהלך אהלך אלהלך
ההלך עלפי ויי ומת שם בשנת ארבעים אה לפי שביק עני
ישל אהותה שעה לחזור למצרים עמר משה ושבטן שללוי
ומיחה בהלך ומסר עימון על קרושת השם ופלחם בסעני העלה
עליו הכות כאן חותו היום בחר הקבה בהם וחביבין אהלך בסל ענה
ושעה פשעה שהובר לונה ותימתי הוברן שבט לויים מצד
שנ הכלה בגלית חל בית אביר בהיותם באהלך מצדם ובחור
אותן מכל שבטי ישראל ללהלך באותה שעה בא ענן ועמד
למעלה מתן אהלך להלך בור לוי תמסד הגהולה ולחזור ממחיר
על קרושה השם מאותה שעה ועד עכשן שנט שמכנען
וביתך ינצרו הקבילי את שבט הלוי אמר ל שמונה
לעולם השלושי חביב אהלך חסון חליר שלשה בניס דין

11
21

שתי שבתות שבתות שבתות שבתות שבתות שבתות שבתות שבתות
לילה שלשה בנים שם חביב ברוך ויחלה שם לעמדם שלשה
בנים שלשה חביב לולי משה בחייו בשבתים להובין שמעון לוי
לוי חביב בעתה היה הכרי לוי את שבת הלוי במלכים שחול
חורו שלמה שלמה חביב שנו וישב שלמה על כסאו יי בחדשים
השלישי חביב בחדשה שלוש וכן בשאר הרבדים לעמדם
לפניו לשרתו ולבדך בשמן ימה שירות בעמירה אף ברכה
בעמירה ועתה ישלמה יי חלה יך שאל מעמד יאה הוא
שהמדת אחת שאלתי מהת יי אותה חבק שי אמר ל חבה
מלכות שאל שנו שבתו בבית יי לחרך ימים וחין ושיבה
בעתה ללח לחי בית רור שנו יבה המלך רור וישב לפני יי
רור שאל אחתי שלמה שאל שתיים שני שתיים שאלתי ממך חל
תמצע המצוי ל חנינה שאל לל לעזר חיזה קשה עז חו חילול
השם המלך חילול השם קשה מעז שכן שלמה הומר פן השבע
וכח שות חבל מעז הויה חומה המר להם או שחת שקוצי עיניו
השלישי ויא אחת שאלתי מהת יי שאלה אחת שיש בה
שאלות הרבה שנו שבתו בבית יי כל ימי חיי אמר לו הקבה
אחת שאלתי ואתה מונה רבה אמר לו ריו לעבר להיות כדון
לא סקב חתה אלו שרלא בחת וחד כך שתחתה בהרבה
ועתה ישלמה יי חלה יך שאל מעמד חף חני למדתי אחת
שאלתי מהת יי ועתה ישלמה יי חל להם משה לישגל
העם שעשיתם כך ימוכר שושה לקבל אתכם בתשובה שאין
ועתה לאתשובה מכחך ולהבח בענין שנו עתה לית יבצר
מהם מהו ועתה מלמד שמשני להם חמה גמיונו לעשות תשובה
והף חזמריך לית יבצר מהם חפלו חנתה חנניס נבצרין מן
העולם חינון ענו שותשובה כמה רחמי חתה כפוצר על שלילות
חמך חנינה הכל בירי גמיס חוץ מיראת שמים שנו ועתה

שמלפני חוהבן יד לעזרה חוהבן בין גלים שעקלן הכת בקוהבת
 שבת והיסוד ע"ז שהחזיק הנות השבת בחלפעים ושבת חזקות
 ועל ע"ז הזהיר בארבעים ושמונה מקומות וכך דאוי לגל חזקות
 מע"ז שמוזהר עליה בארבעים ושמונה מקומות וכך דאוי לגל
 לשמור את השבת שהזהיר עליה בארבעים ושמונה מקומות
 וזהביתם את הגר הגר ירוק שחוסין לו הכת חזקות חזקות
 עליו שרל מפני שבה ונכנסת תחת פנייה שכינה בישל חל פתח
 וזהביתם לדעך כמור ובגדים נה וזהביתם את הגר וכל עור לא שחלן
 לו כבור בהקבה בת וזהבית את יי חלה יד ובגר הוא חנה וזהביתם
 את הגר וחם בח אתה להונותן לומר לו חמש היותה עובר ע"ז
 ובשר חזיר בסוף והיום את עומד ומרוב כנגרי ומנוץ שחם
 הקייתו יכול להונך תל כיגרים הייתם בארץ מצרים מכהן חמל
 נתן מוס שבך חלתתמך בחבירך חביבין הגלים שלם חל
 חבדקם לאבן תשעים שנה חשע שנים ולמה כן לא שחל חל
 בן עשדים שנה חן בן שלשים להיה גריכו ללהתגיד לא במחנות
 מן שלשים לא גלגל עמו המקום עד שהגיע לתשעים ותשע שנה
 כדי שלא לנעול רלתבתי הגרים הבתים וליתן שפר ימים ושנים
 לרבות שפר עושי רצונו לקיים מה שני חסך למען צדיק
 חביבין הגרים שהן מארבע בתות הבנות לעתיד בעדה סיה שנ
 דה וחמך לויי חני לו חבותה עולם וזה יקרא בשם עתה פלו גדי
 הצדק וזה יכתב ירו לויי לו בעליו תשובה ובשם שחל חנה לו
 ירחי שמים ולח עור לא שמוחלן בארץ ישראל כי שרל שנ חזות
 החזק ונה תפילו חזותה בחלה לסם ולחגרים והיה בשבת חשדגל
 הגר חתו למה הגרים דומין בתני ישראל לדועה שהיה דועה חת
 ערדו וברח שה חזק מן העיר ונכנס לתוך הינתן והיה חבוץ עליו
 יתר מרתי ולח שחל לקחן פרמיס וזה שלא ברמים לא מחליו
 בא ונכנס לתוך העיר כד שרל כחוד חזותה ונפלאים עשה להם

12
 22

הקבה עד שקיבלו את התורה והגרה זה לה רחה מהומה לא
 מהליו באזכרה בישל לפיכך הקבה מזהיר עליו ל לעזר
 אומ גד שבה להתקייך כתיולו הויה עושה חסד עם כלבני ישראל
 שפן שאלו אומר לבני יתרו וזהה עשיתה חסד עם כלבני ישראל
 וכי מה הויה זה שיכול לעשות חסד עם כל חותף האפים והדבבות
 לא כיון שנתגייך ביניהן ואמר בדוד יי אשר הצייל אתכם כאלו
 עשה חסד עם בולף את יי חלה יך תיך וג ובו תדבק הרבך
 בחכמים ובתלמידיהם הויה תהלתך היכף מצינו שנקרה הקבה
 תהלות ישראל מרבות ואתה קרוש יושב תהלות ישראל אשר עשה
 חתך חת הגרלת וחת הנור חת הגרלת לו חותות שנעשו במצרים
 ועל הים כענין שנ וירחי ישראל את היר הגרלה אשר עשה יהוה
 במצרים וחת הנוראת לו חותות המרבר כענין שנ המוליכך
 במרבר הגרל ובנורח אשר דחו עיניך לו לא דחו עיניך היה
 לך לה אמין כל שכן אשר דחו עיניך ואשר עשה לרתן ולאביס
 וגמתי וחת כלה היקום אשר בדגליהם אמר לעזר זה ממוןך
 שלחרם שמעמדו על דגליו אמר לוי משוי שלש מאות פדרות
 לבנות היו טעונות מסתחות בית גנזיו שלקדחו וכולהו תקלירי
 רגלירי רפטיורי ושמתם חת כלה מצוה למען תחזקו ובחתם
 וירשתם את הארץ אם חתם שומרים כל המצוות הללו אתם
 נוהלים אתה ארץ ומלכותכם נמשכת עליה שנ ולמען תחזקו
 ימים על הארמה ותיץ אריות ימים האמורה כאן לא מלכות
 בענין שנ למען יחזיק ימים על מלכותו בו הארץ אשר
 חתה בא שמה הרי חו נחמרה הפסה לישל בשעה שיצחו
 ממצרים שהיו אומרים שמה לא ניכנס לארץ יפה לפיכך אמר
 להם המקום בו הארץ אשר חתה בת שמה לרשתה לה כארץ
 מצרים היא מגור שחרך כנען משוגחת בשבח חרף ישראל
 הפת מדבר וכף חת מויצת בסנהורים בשבח למתות את ישראל

פ
 מכני
 שכוח
 גדול
 פ
 מפתחות
 שלעור
 מצה

מן שיביץ מלמדו תיבוקות בדיו שלם ועד יין מן שישלח המלמד
 ומלמדו מן שחיץ לו חב חיץ מעליו ומלמדו מן שישלח המלמד
 תבוקות תורה התקינו שיהיו מן שיביץ מלמדו תיבוקות כסל סוף
 ופלך ומכניסין אותן כבץ שש עשרה שנה חן כבץ שבע שנה
 שנה וכשרבו כועס עליו מבעט בו ויוצא ער שבה יחוש עב
 גמלא ותיקן שיהיה מן שיביץ מלמדו תיבוקות בכל עידיה
 ומכניסין אותן כבץ שש כבץ שבע' אמ' ליה רב לגב' שמחיל מר
 שילת בתיך מבד שית לח תקבילי מכחך וחילך קב' ל' אמ' ליה
 כי תורחי וחמ' ליה רב לגב' שמוט' בר שילת לח תמחי ומוקד' לית
 בעדקתה דמסנא דקדי קדי ורלח קדי ליהוי צוונתה ל' אמ' ליה
 תנן התס' חלוש עבן חבייה חומ' הלמד תורה ליה למה ר' חנני
 דומה לדיו בתובה עלניד חרש יוה למד תורה יקן לחיה י' אמ' ליה
 לדיו בתובה עלניד מחוק וכץ שלמה מזה יד' חומ' חני
 עלפי דרכו ל' איעזר חומ' חס חכמת בנך בשהוא ב'
 תורה הוא מתגדל בה והולך שנגס כי יזקין לח
 תורתה דרריה דחיץ לית חת כפיה לה עד ההיא ל' אמ' ליה
 קשיה לית חת יכוללה ל' יהושע חומ' חנוך ליעזר על' וי' אמ' ליה
 למה גם כי יזקין לח יסוד ממנה כהר תורתה ליה י' אמ' ליה
 ומתקשי עלה בסופה ובץ הוא חומ' חולת ק שורה על' ועד ומו
 מסירה שבטן של תורה מסירה ממנו שנ' שבטן אסתי ר' חני
 ממנו חס לח חכה חדס לשבט מוסר של תורה שבט מוסרה
 של מלכות הוא חובטן' והינן ד' חמדי מלכות לחבימת בר' חני
 ולשטיח בחוטר' תנו דבנץ הלמד תורה קבץ למה הוא חבימת
 לפת' שכבשורה כשהיא קטנה שנ' אפרים עגלה מן ומוח' חתבו
 לחוש ולמד תורה זקן למה הוא חובטן למה שכב' שורה חתבו
 זקונה שנ' כי כפרה סודיה סודי שרל' ה' לח' תורה ביל' ר' חני
 למה הוא דומה לחשה שלשה בחמין ובזקן נחשן לחשן שלשה בחושן

23
 תנן התס' חלוש עבן חבייה חומ' הלמד תורה ליה למה ר' חנני
 דומה לדיו בתובה עלניד חרש יוה למד תורה יקן לחיה י' אמ' ליה
 לדיו בתובה עלניד מחוק וכץ שלמה מזה יד' חומ' חני
 עלפי דרכו ל' איעזר חומ' חס חכמת בנך בשהוא ב'
 תורה הוא מתגדל בה והולך שנגס כי יזקין לח
 תורתה דרריה דחיץ לית חת כפיה לה עד ההיא ל' אמ' ליה
 קשיה לית חת יכוללה ל' יהושע חומ' חנוך ליעזר על' וי' אמ' ליה
 למה גם כי יזקין לח יסוד ממנה כהר תורתה ליה י' אמ' ליה
 ומתקשי עלה בסופה ובץ הוא חומ' חולת ק שורה על' ועד ומו
 מסירה שבטן של תורה מסירה ממנו שנ' שבטן אסתי ר' חני
 ממנו חס לח חכה חדס לשבט מוסר של תורה שבט מוסרה
 של מלכות הוא חובטן' והינן ד' חמדי מלכות לחבימת בר' חני
 ולשטיח בחוטר' תנו דבנץ הלמד תורה קבץ למה הוא חבימת
 לפת' שכבשורה כשהיא קטנה שנ' אפרים עגלה מן ומוח' חתבו
 לחוש ולמד תורה זקן למה הוא חובטן למה שכב' שורה חתבו
 זקונה שנ' כי כפרה סודיה סודי שרל' ה' לח' תורה ביל' ר' חני
 למה הוא דומה לחשה שלשה בחמין ובזקן נחשן לחשן שלשה בחושן

ס
 סדוקת
 נע
 נע
 נע

ח
 ח
 ח
 ח

ככורמיזח

ח
 ח
 ח

שמעון מוסיף על רבדין הלמד תורה בילדותו למה הוא דומה
לביחוד שנשא בתולה היא הוגנת לו והוא הגוף לה היא מתנפלת
עליו והוא מתנפל עליה. והלמד תורה בזקנותו למה הוא דומה
לזקן שנשא בתולה היא הוגנת לו והוא חיכו הגוף לה היא מתנפלת
עליו והוא מתדחק ממנה שנכח ציס בירגבור כן בני הנעורים
מהבת חתיו השדי הגבר אשר מלא את השפתו מהם והשונה
ונזכיר דומה לחשה שיוולדת וקובדת שנכח חס יגדלו בניהם
ושכלתם מחדם אלתקראו שכלהים לא ושכחתים. ל שמעון
בן לעזר חנה הלמד תורה בילדותו למה הוא דומה לדוסיה
שהביחולו מכה ודוף לו סממניץ לרסותה חבלויש לו אחמיל
לרסותה. והלמד תורה בזקנותו למה הוא דומה לדוסיה שהביחול
לו מכה ויש לו סממניץ לרסותה ואיך לו אחמיל לרסותה. לבר
נת רצה. ולמדתם את בניכם. רחולמדתם תני רב
עבדיה קמיה רבא ולמדתם שתהא למידה תמה כדי ליתן
לית ביך הרבקים שאני רבא בתריה כגוף בכללבך בכר
לבבכם על לבבכם עשב בטרך ואברתם מהרה הכנף פתיל
א תכם מידה
מה ביל חטונה כלה קורא קרית שמע
תיה חפלו נתחייב דינה שלגהנס מצנניץ לו
גיהנס... פקש שרי מלכיס בה תשלג בצלמון אלתקדח בפרט
שא בצירוש אלתקדח בצלמון לא בצלמות למען ירבו
ימיכם בעמדה וימי בניכם לימות המשיח. כימי השמים על
הארץ, ועולם הבא. עלה חרמה ולה בחוזה לחרץ. כיהח
דחמדו ליה לל יוחנן חיבה קחבי רבבל תמה ואמר כות למען
ירבו ימיכם זימי בטכס עלה חרמה הוא רכתיב חבל בחוזה
לחרץ ליה כיון דחמדו ליה מקרמי ומחשכי לבי כנשתה חמ
להו שפיר קיה חמדו כידקח חמדו להו ל יהו שע לבני חמדו
וחה שיש לבי כנשתה כיה יופי רתודיכח חיי. חמד ל אחתכל

תורה

14

24

פ
לסכה
לגיל
מנין ושה

יבדכר וי' חלה יר' והדי הרבדים קל וחומר מה חס בשחרם מיקל
 ממשיחו הדי הוזה מקבל ברכה קל וחומר המצער עצמו על
 המצוות ר' כי יבדכר והדי הרבדים קל וחומר חס בשחרם
 הובלו שנתה ושמה הדי הוזה מתבדך כרדים ונרבות שהוזה חבי
 לבית הבחירה על אחת כמה וכמה שיקבל עליה ברכות ונתת
 הכסף חיבו נפרה לתבכסף ויצרת הכסף רבך שרדכו להצדד
 רבדי ל' ישמעאל' עקיבה חום רבך שיש עליו צורה וחיזה זה
 מטבע פרט לחסימון שחין עליו צורה בירך שלח לחלל על
 מעות שחינו בדשותו וחס חלל לא קנה מעשר ויצרת הכסף
 בירך והלכת אל המקום יעלו המעות לידו שלם ויוציאן עס וחין
 מחללין אותן על מעות אחרות בין שהיו אלו כסף בין שהיו
 אלו נחשת או הדת שונות כסף וה שניות נחשת או הדת שונות
 נחשת וה אחרונות כסף אבל אם רצה לזרוק הכסף בריני זהב
 כרי להקל ממשוי הדרך דשחי וכך חין מחללין המעות על פירות
 הוצ' לידו שלם שנ ויצרת הכסף בירך והלכת אל המקום והלכת
 אל המקום זה שילה' אשר יבחר יי' חלה יר' בו זה בית העולמים
 ר' אשר יבחר יי' חלה יר' בו על ידי נביא וכן הוזה חום עלה והקם
 מחבב לוי' ר' אשר יבחר יי' זה בית העולמים ר' ויצרת הנסף
 בירך חמ' ל' יצחק לעולם יה אכספו של אדם מצוי בירו שנ ויצרת
 הכסף בירך ותמד ל' יצחק לעולם ישלש אדם את מעותיו שלוש
 בקרקע שלוש בפרק מטיח שלוש בירו שנ ויצרת הכסף בירך
 ונתתה הכסף יער שיהיה אותן המטבע דחוי להוצאה פרט
 למטבע שחינו ייבא בחותו חמן ובאותו מקום בכל אשר
 תהוה כפסך הדי זה כלל' בבקר ובצחן ובייץ ובשכר הדי זה פסך
 ובכל אשר תשאלך כפסך הדי זה כלל' כלל' ופרטו כלל' וחין חמ'

לוקחין בפסח מעשר מיס ומלה כמה יין ופט היות לפי שאינן גידולי
 קרקע גולה פירות מחובדין לקרקע ולה פירות שאינן זבולין לעלות
 לירושלם לפי שאינן דומין לבקר וצחן הרב שוה חלב והביצים
 הריהן שפוקדו צחן העפ שאינן גידולי קרקע הריהן גידולי
 גידוליה יכול שחני מרבה את הקו שט וקחמס ודחשי בשמים
 וחלית וחלות חריע והפלפלין תל בבקד ובצחן וביון ובשכרמה
 לו לחכילת גופן יצחו לו שאינן לחכילת גופן לא לטעם ולריח
 שבהן חני חקדח בבקד ובצחן ומה תל ביון ומה תל בשכר
 לחמה בקד וצחן מיוחדין שחי חפטר להקנות לא עלירי עורן
 יצח עורן לחולין חף כל שחי חפטר לו להקנות לא עלירי עורן
 יצח עור לחולין מכחן חמרו לקח בהמה לחבחי שלמס וחיה
 לבשר תתור ממי שהינו תגר יצח עור לחולין כרי יין סתומות
 מקום שרובן להמכר סתומות ממי שהינו תגר יצח הקנקן
 לחולין לקחן פתוחות חו סתומות מקום שרובן להמכר פתוחות
 חו שלקח מן התגר לא יצח הקנקן לחולין שלי תחנים וסרלי
 ענבים עם הכלי לא יצחו רמי הכלי לחולין איגוזים ושקרים
 וכיוצא בהן יצחו ק ליטיהן לחולין חותלתמרים יצח החותלת
 לחולין קופה שלתמרים חס ררוסות יצחו הקופות לחולין וחס
 אינן ררוסות לא יצחו הקופות לחולין ונתתה הכסף בכל
 חשך תתור נפטר ושמחה וג' יכול יקח בהמה למשתה בנו קרי
 יתור רצח כחן שמחה ונת להלן שמחה מה שמחה חמורה
 להלן שלמים חף שמחה חמורה כחן שלמים חו מה שמחה
 להלן עולה ושלמים חף שמחה חמורה כחן עולה ושלמים תל
 ויתכלת לפטיי חלהיר ושמתת שמחה שיטבה חכילה יצחו
 עולות שתיץ עמם חכילה ושמתת חתה וביתך אמל תנחום
 בן חנילחי כליחרם שחין לו חשה שחוי בלא שמחה בלא טובה
 בלא ברכה בלא טובה מניין שכלת טובה חות החרם לפרו בלא

פ
 לקסט
 פ
 וזראר
 חקחא עני
 לקסט

15

25

לה יגש את דעה רזה הגר יחת החיזה ישרי רחל אגש את
 רעהו פרט לאחדים וחת החיך מדט לגר תושב כיף דהשמה
 לוי זה הוה שחמדנו ששמיטת פסעים נוהגת בין בחדך בין
 בחונה לאחדך חת הנכרי תגשזן מיתות עשה וחספ יהיה
 לך חת החיך תשמט יריך וולח שלחחיך בידה מכחן חמדך
 המלוה על המשכון הינו משמיט ואשר יהיה לך חת החיך תש
 לח המוסר שטרותיו לבית דיך מכחן חמדו התקיף הלל פרוזבון
 וכך דרש הלל ואשר יהיה לך חת החיך תשמט יריך לח המוסר
 שטרותיו לבית דיך ר'ה ואשר יהיה לך חת החיך תשמט יריך
 חחר עני והחר עטיך במשמעי חס עשיתם כן חסס כי לחיה
 כך חביון כות חחר חום כי לחיה בכ חביון וכות חחר חמד
 כי לח יחר לחביון מקדב החדך כיצר יתקיימן שני כתובים
 הללן בשושל עושיך דבונן שלמקום ט לחיה בכ חביון וכחן
 עושיך דבונן כי לח יחר לחביון ל שמעון בן יוחאי אומצמלוה
 על מנת להשמיט ובמלוה על מנת שלא לה שמיט חססם לח
 יהיה בכ חביון במלוה על מנת להשמיט ובמלוה על מנת שלא
 לה שמיט כי לח יחר לחביון מקדב החדך חסס כו לחיה בכ
 חביון שלך קורם משלכל חרם מכחן חמדו חבדו וחבדת
 חבין חבדתו קורמת חבדתו וחבדת לבן חבדתו קורמת
 כי בדר יבדכך ייבחדך מגיד שחיך הבדכה תלויה לחבדך
 אשר יי חלהיך נתן לך נחלה לדעתה בשביל שתירש
 תכבש דק חס שמוע תשמע בקול יוי חלהיך חין לי לאמה
 שפירט הכת שחר דקרוקי הפרשה מניח תל לשמד לעשות
 חת כלה מצוה אשר חנכי מצוך היום כויי חלהיך בדכך כהשר
 דבר לך והיכז דבר לך בדוך תהיה מבלה עמים והעבטת גוים
 דבים כול כשם שחת מעביט בכ יעבטובך תל וחנה לחתעבט
 ומשלת בגוים דבים יכול כשם שחתמוטל בהם כך ימשרך

כך תל וכן להימשלך הרבין עושין ד צונן של מקום בין ש חינך
עושה צונן של מקום תל הגד אשר בקדבך יעלה עליך מעלה
מעלה הדגבש חיץ ישל עושין ד צונן של מקום אבל כשהן עושין
ד צונן של מקום וה עבטת גנים מביס והתה לח תעבט ומשלת בגוים
דביס ובך להימשלו כי לא יהיה בך הביץ זה הוא ש אמר הבת
שלה לחמה על פני המים אמר ל בובי חם בקשת לעשות צדקה
עשה אותה עם עומלי תורה ש חיץ מים לא תורה רבת הוי כל
צמח לכו למים מעשה בספינה אחת שהיתה מפרשת בים
הגדול והוליכה אותה הרוח למקום ש חיץ המים הולכין כיון
שרחו שיצדו צדה נטלו גדי אחר ותלו אותן במעדרבה
של ספינה באה הנשר הגדול על כוחו והתחיל למגדר אותן עד
שהולך אותן למקום שהמים הולכין כיון ד נפקו תנון עוברא
לל אעזרו יהושע קרוז עליהוץ שלה לחמך על פני המים כי
ברוב הימים תמצחנו מעשה בארס אחר שהיה דגיר
בצדקה הלך וישב בספינה בתוך הים באחת הרוח וטיבעה
את הספינה בים ד אהו לעקיבה ובת לה עיר לחשתו להנשא
לח הגיעה עת לעמר עד שבא אותה החיש ועמר לפניהם אמר
לו לעקיבה לח אתה החיש שטבעתה בים אמר לו היץ אמר
לו אמר הנילך מן הים אמר לו צדקה שעשיתי היא העלתני מן
הים אמר לו מניץ אתה יוריע אמר לו כשידרתי לעומקי מצולה
שמעתי קול דעש גדיל זה אומר לזה וזה אומר לזה דונו
וכעלה את החיש שנמצא דגיל בצדקה בחותה שעה פתח
ל עקיבה ורש בדוך חלה ישל שבחד ברברי תורה ובדברי
חכמים שרברי תורה ורברי חכמים קיימין הן לעולם ולעולמי
עולמים שנשלה לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצחנו
חלתק דח ברב הימים לא בלב הימים לפיכך שלמה מזהיר
ואומר כל אשר תמצח לעשות בכחך עשה עד שישבך כוח

שמואל אישיל ואהני אהרבי חזק ובלש שריה לטוניה השמה
 ביה חיותה רפסיק שרי בתדתי גובי אמר ליה שמות מה עבודתה
 ליה כל יומה מרמינן דקתה בהרי הרי ואכלינן הידחה הה
 חסה חד מנן רלוח הוה דקתיה בהריה הוה קח מיכסח חמינה ליה
 הנח קחימנח ומרמינה כי מטיחי לגביה שרי נפשי במחן רשקלי
 מניה הי הכי רלח לויכסיף חמך ליה מצוה עברת נפק שמואל ורדע
 בבי מרדשה וצדקה תציל ממות ולח ממיתה משונה לח ממיתה
 ענמה חמל לעזרבי ליוסי בשביל צדקה וחסר שישרל עושי
 טרקליז גדולים ושלום גדול ביין ישראל לחבוהן שבשמים שנ בה
 חמך ייי אלתכו בית מרחח ואלתלך לספור ואלתכו להם כי
 חסתי את שלומי מאת העם הזה נחם ייי את החסר ואת העניים
 החסר חוגמילות חסדים ורחמים זו צדקה גדול חסר מזה צדקה
 שהחסר כבד נזרע שנ קצרו לפי חסר וה צדקה עדיין לח נזרעה
 שנ זרעו לכם לצדקה תנוח ל יהודה חוג גדולה צדקה שמקדבת
 את הגחולה שנ בה חמך ייי שמדן משפט ועשו צדקה כי קרובה
 ישועתי לבוא וצדקתי להגלות הוח היה חומר עשרה רבדים
 קשים נברחו בעולם הקשה ברזל מחתכו ברזל קשה חור מעטענו
 חור קשה מים מבבין חותה מים קשיץ עבים סובלין חותן עבים
 קשים דוח מפזרת חותן דוח קשה גוף סובלו גוף קשה מח שבה
 שובדתו מח שבה קשה יין מבטלה יין קשה שינה מפתיחתו ימות
 קשה מכולן וכת וצדקה תציל ממות חמל חייח בר חבא ל יוחנן
 דחמי כת לח יו עיל הוז ביום עברה וכת לח יו עילן חוצרות ד שע
 וצדקה תציל ממות שתי צדקות הללו למה אחת שמצולתו מרינה
 שלגה נס אחת שמצולתו ממיתה משונה וחיון היא צדקה שמצלת
 אתה חרם ממיתה משונה נוטלה וחיון יודיע ממני נוטלה צותנה
 ד חיון יודיע למי נותנה וחינו יודיע למי נותנה לתפוקי מדמד
 עוקבא רמך עוקבא הוה ליה עניח בשיבבותיה כל יומיה הוה עמרי

16
 כשתי חליות
 נבלט שיפט
 טעמניה מע
 בעלמא קטעתינן
 26

נח
 מפעקעו
 יגלה
 וילינה
 נח
 מסכתתו
 תצחיה

ליה אלהים דזי בני כד רשע כוונתו וחינה יוד עממינוטלה
 נוסלה ללחמי מרר חביתו חפח יניק דו די בסה יניק ושחתי
 לחחוריה וחינה נכסיה לגבי עניי ומתלי נפשיה מרמתי וחי לה
 חיי עביר יהיב להו לקופה של צדקה מותיבי מה יעשה חרם
 שיתקומו לו בנפס ל שפך חרם יחד מעותיו לעניים ל יהושע חרם
 ושחתי חתא שתו ברם מינוה ל ליעזר בקי עקב חרם חין חרם
 השחי לוחז מעה לתוך חרמני של צדקה לה חס כן ממונה עליה
 כד חנניה בן תודריון כו קח חמרנן רממונה עליה כד חנניה
 בן תודריון חמל חבתי חמ משה לפני הקבה רבונן של עולם במה
 חרם קדניהם של שדל חמר לו בכי תשא וחמר ל חבתי שחלו
 חת שלמה עדי היסן בוחה של צדקה חמר להם צחו ורחן מה פינע
 חד חבתי שחל נתן לחביונים צדקתו עומרת לער קדנן תררם
 בבבור רבתי חמר מהבתי הוא מרומים ישפן מצרות סלעים משגנו
 לחחוריה מדימיו כחמנים משום רלחמו נתן מדימיו כחמנים
 תשח חמר עליו על בנימין ה צדיק שהיה ממונה על קופה
 של צדקה חמר בהת חשה ושבעה בניה חמרה לו ל פרנסיה
 חמר לה עבדיה שתי בקופה של צדקה כלום חמרה לו ל חסאי
 חמרה מפרנסיה חמר חשה ושבעה בניה מתים עמר ופרנסה משלו
 לימים חלה בנימין חמריו ונטה למיתה חמרו מלחכי השרת לפני
 הקבה רבונן של עולם בנימין חמריו חמר חשה ושבעה בניה
 ומות בשנים מועטות עמוז והוס יסן לו חחת ועשרים שנה על
 שנותיו וקדח עליו חלוי יכול מינוה לקדות תל ולח יקרה
 עליו חלוי יכול חס קרה עליו יהא עליו חטא וחס לח יהיה
 כד חטא תלויה כד חטא מכל מקום חס כן לחה נחמד וקדח עליו
 חלוי ממהר חני לפרע עליו קדח משחף קרה והיה כד
 חטא חלה תחמד בממוז חטא חתי בממוז נפרעין ממנו תלויה
 כד חטא ממך נפרעין וחין נפרעין ממנו חלוי חתי שחמנו

פ ט
 סכנת
 לבחב
 פ
 ומיין
 תלג
 לה
 תטה
 לה
 תעל

שחטן לא במדיה ולא במשקל ולא במשקל חם כדשילח עמוד שחטן
 לא במדיה ולא במשקל ולא במשקל חם כדשילח עמוד שחטן
 המורה ועלה שקלו ועלה מנוי בשמול שובבדכו דמגוהו
 שות אעפ שאין לחייה להברזכר לרברזכר עיסקא בארז
 ומצת בשנה דהיה מזה שערים ויבכנהו יוני בי לא יחד
 חביון ולהלן הוא חומר חפס כי לא יהיה בה חביון בנה חפס
 שני בתובים הללו בזמנן שחתם עושין דבונן שבמקום יהיה
 חביונים בחדרים ובשחין חתם עושין דבונן עומדים חביונים
 בכס רח בי לא יחד לחביון מקום החפס ברית כהתי עמאנות
 שאצער חת בניו בעוה זה כהי שובבדכו חביון לעולם הבא
 שני צד מתוך ולא בכסף בחדתך בכור עני עלסן חכמי חפס
 לחמד עצה טובה חני כותף לך לטובהך פתח תפתח חתוך
 הוי זהיר שלח המנע לחמים שכדרך שחתה מונע לחמים כך
 מונעין ממך לחמים לחחיד לעניך ולחבינך למח נאמנו בונן
 הדחוי לותף לו פת כותנין לו חתי הדחוי לותף לו עשה נאמנו
 עוסה מעה כסף כותנין לו מעה כסף להחביון לחמה מונעין
 חותנו לתוך פיו כי ימכר לך חחיד העבדי למה נאמנו לפי
 שהוא חתם כי תקנה עבר עבדי שש שנים יעבר ובעבד נצח
 לחפשי חנם הכלה עניק לא שחענו תל פוי חסד לך חחיד חעני
 וגבית שלחנו חפשי הענק העניק לו בחחית למה נאמנו
 המחוסדין בני כי ימכר לך בשמכדו חת רין חת חת
 שחיונו נמכר לא לו שרא שני כי ימכר לך חחיד חת רין מוכדין חתנו
 לא לך חת העבדי חן שמכדה חביה יולמה אגד חבת לית
 העבדי חת העבדי לפי שיש בעבר עבדי מה שאין באחה עבדי
 ובחמה עבדיה מה שאין בעבר עבדי עבר עבדי חת חת חת
 חתנו ועובר חת הבן מה שאין סן בחמה עבדיה וחמה עבדיה
 ירצה בסנימין חת חתה בעל כחה שלחמה חת שאין כן עני

17
27

עפ"י הא לפי שיש בזה מה שתוף בזה ויש בזה מה שחזק בזה
צריך לומר ה עבדי הנה עבדיה ועבדך שש שנים שומע אני כל
עבודה במשעמך עתל לחת עבדו עבדת עבד מכהן חמדו לחת ידחן
דגליו ולא ינעולו סנדלו ולא יטול לסטו כלים לבית המדחף וליה
יסמור חל במתניו כשהוא עולה למעלה ולא יטול אותו באפריו וי
בכסה ולא בגלגדקה כדרך שהעבדים עושין תל ובאחיבם בני
ישראל אבל בבנו ובת למידור שהי ר"ה עבדך שומע אני בין
עבודה שיש בה בזיון בין עבודה שהיזבה בזיון תל לחת עבד
בו עבדת עבד מכהן חמדו לה וישיבו דבו כייר בלן ספר טבה
כחתום ור וסי חומ חס היתה מלחכתו כז מקורם מותר
ועבדך שש שנים חף חת הבן יכול חף היות ש תל ועבדך וליה
ה יורש שחבזקם תחת חביו ליעדה ולשרה חחה מה שחזן כן
ביורש ועבדך שש שנים ברח וחזר מניין שחייב לה שלום תל
שש שנים יחלה ונתרמה יכול יהזור לו שכר בטלתו תלויצה לחפשי
חנם ובשנה השביעית שביעית למכירה חתה הומר שביעית
למכירה חל שמטה תל שש שנים הוא הומר שביעית למכירה
חל שמטה זה הקב שחמר בשם שבר חתי עולמי בששה ונחת
בשביעי כך כשתקנה עבד עבדי שש שנים יעבד ובשבעת
תשלחנו חפשי מעמד תשלחנו חפשי מעמד למה נחמר לפי
שהוא חומר וכי תשלחנו חפשי מעמד לחת שלחנו דיקם שומע
אני יכתוב לו גט שחרור תל תשלחנו חפשי מעמד חינו צדק גט
שחרור וכי תשלחנו חפשי מעמד לחת שלחנו דיקם למה נחמר
לפי שהוא חומר העניק תעניק לו מצות עשה בלח תעשה מניין
תל לחת שלחנו דיקם העניק תעניק לו יכול תיך מעניקין חלה
לויצה בשש מניין לויצה בוצל ובמיתת חרוץ וחמה עבדיה בסימנן
תל תשלחנו וכי תשלחנו יכול חף למגדע כסף ויצה חתה מעניק
לו חל וכי תשלחנו חפשי למי שחתה משלחו חפשי חתה מעניק לו

מה לי ולך איש האלים באת לי להזכיר את עוני ולהמית את בני בעז לחמי על אקלדא
המתים אמר להן שלשה מן החיות בידו שלהן לא נמסו לשלוח מפתח שלחיה ושלגשמים שלחחית
המתים דגשמים הפיגן בליהן כך נמי דתחית המתים אמרו שנים ציד התלמיד ואחר ציד הרב
היכי האריך ושקנה מלואו יכבויהו ליה מיד ודבריו היה אל חלהו בשנה השלישית לחמו לך הראה
אל אחיב ומתנה מטר על פני האדמה דרש הואו גלילאה עליה דרש חסרא משל לאליהו למי הו' דומ
לברוקה דטריקה לבנה ואתיה למפתחיה וליא ידבק בידך מאומה החדס מביר שכל הננה ממנה
כל שהוא לנהה אחת שנה ידבק בידך מאומה מן החדס שכל נכפי ע"ג הדי הן חדס מכאן אמרו ככול
ממנה מקל או מזכר או כדכד או שלביט ומוג בו בגדים כולן אסורי בהנאה נתעברו באחרים כולן
אסורי בהנאה סביעשה להם יוליד דמי הנייה לים המלח כלבו שלדבר פלנהנה מע"ג יוליד מה
שפרה דמא לים המלח דא ולא ידבק בידך מאומה מן החדס להניא שכר נכפי ע"ג שיהו אסורי
בנפיה נדבי דברים קלוזומי ומהאס שכר נכפי ע"ג אסורים בהנייה קלוזומי לע"ג עצמה שאל
כדוקלום בן פלוטפוס את רבן גמליל בעבו שהיה רוחץ במרחץ של אפרודיטי אמר לו לית בטורבוס ולא
יבין בידך מעומי מן החדס מפני מה אתה רוחץ במרחץ של אפרודיטי אמר לו אין משיבין במרחץ אמר לו
אני לא באתי בגולה והיא זאת בגולה אין אומרים בעשה מרחץ נומי לאפרודיטי אמר נעשה אפרודיטי
נמי למרחץ דא אס עתה לך כל מקום שבעולם אתה נכנס לבית ע"ג שכן עדום ובעל קרוזומתי לפניה
ואם עומי בעל רבין וכלל מעומי לפניה לא באו תלא ליהם את שיהו נהג בו נהג אמר ואתה
שאני בו מערב אנה משם פטור והיכי עברוהני דמות ואבא בה כד תא אמר יותק מע"ג אמר
למהרר חוץ מבית המרחץ ובית הרבסא וכי תימא בלשון חול קא אמר ליה ואת את מע"ג אמר שלחול
מע"ג לחמס בלשון קדש ודברים של קדש מתיר לחמס בלשון חול תניא מע"ג אמר לו אין משיבין
במרחץ למען ישובילי מחלט אפן אס אתה עושה לך בעי הנדות השיבות ארון א"מ מן העולם
לכע"ג י"י מחלט אפן א"מ של רשעים בעולם חיון אפן א"מ נכתלקו רשעים מן העולם כסתלק
חרון אפ מן העולם מאי כינהו רשעים אמר רב יוסף גמלי"י רבנו רבן רשע בא לעולם רעה באר
לעולם ש"ג בצוא רשע בא גם כוז ועס קלון חרפה אמר רשע מן העולם טובה באה לעולם ש"ג ובאבוד
רשעים דנה צדיק נפטר מן העולם רעה באה לעולם ש"ג צדיק אמר ואי איש שם עללכו צדיק בא
לעולם טובה באה לעולם ש"ג זה ינחמונו ממשע ומעצבן ידינו ונתן לך רחמי לך רחמי לך לחמס
רחמי" וכה"ה והגבעונים לא מבני ישראל המה ורחמך אס ריחמת מרחמי עליך ואס למו רחמי
עליך ועשיית פולעות דך ברשעים רחמי היא לעולם והרבה שלח תאמר הדיני מרחמי
ש"ג תלך והרבה כמע"ג נשבע לאבות כדבי הוס וכדוכבי השמים וכצמח החרות כמע"ג נשבע
הכל בצלות אבותיך כי תשמע בקול יי' להו אי לי לא מה ש"ג הנהלת ש"ג דקדוקי התורה
תלך לשמור את מצותי אש אנכי מצוך היום לעשתי עשר ש"ג יי' אלהיך אז היא של ישראל אמת
הישך בעיני שמים לעשות הישר בעיני יי' לא לא להתענות בעיני אדם לא להתענות בעיני
יי' אלהיך לעשות הישר בעיני יי' וליה חוה עושה דך בעיר הנדות עושה חתה את הישר בעיני
יי' אלהיך לעש הישר בעיני יי' אס אתם עושים את הישר בעיני יי' אלהי בני ישראל לביכם
בנים אתם ליי' אלהי ישראל וכל אלהי ישראל בני עושים רצונו של מקום ב"ן א"ן עושה רצון המקום
הרי הם נקראים בנים של אלהי יי' ויהו מקום בני ובנותיו ויאמ אסתי בני מהם אש שהפריש ב"ן
עושה רצונו ב"ן שאני עושה עושים רצונו של מקום הרי הוא מיחד שמו עליהם וקורא אותם
בנים שנאמי בנים אתם ליי' אלהי בני ישראל נקראו בנים ש"ג בני אלהי ליי' אלהי בני ישראל

ל רב
באמר וצייט
לפתחיה

כ"ד
ממון

מלאכי השבת נקראו בני האדם להתיצב עליה ואיני יודע איזה מהן חביב תלכי
 לי בני ישראל עבדים ישראל נקראו עבדים שני בני עבדי הם ומלאכי השבת נקראו עבדים שנהן בעבדי לך
 יאמנו ובמלאכיו ישיש תהלה ואיני יודע איזה מהן חביב תלכי לי בני ישראל עבדים ישראל נקראו עבדים שנהן בעבדי לך
 זמרו להם זמרו ומלאכי שבת נקראו מזמרים של כרך יחד כוכבי בקר וירד כל בני האדם ואיני יודע איזה
 מהם חביב תלונעים זמירות ישראל ישראל מזכירים השם אחר שני דברים שמע ישראל ו"מלאכי השבת
 מזכירך אותנו אחר שלשה דברים וקרא זה אלזה ואמר קדוש קדוש קדוש קדוש יי ויבנה יי תילים עליהם הכהנים
 עוד אחת יברכך יי וישמך בנים אתם ליי אהיכם נקראו בנים לשם חיבתם שנהן מה ברי ומה נה בטעני ומה
 בר נדרי כי בן הייתי לאמי אבל ישראל נקראו בנים לשון שנהן כנים אתם ליי אהיכם ישראל נקראו כדים
 כי כרם יי צבא בית ישראל גפן ממצרים תפיע כקראו צמח וחתה צמחי צמח מרעית שנהן פזורה ישראל
 נקראו עבדים שהמקום עושה להם רצון שהם עושים רצונו והם עבדים למקום כשם שמשנה קדו עבד
 כך ישראל קרוין עבדים שנהן ועתה ישראל עבדי לא תתברדו לא תעשו חבולה על מה ומדידה
 ושריטה אחת מלא שעל המה בין כיד בן ככלי חייב ולעז כיד פטור וככלי חייב דכח ויתברדו למשפטם
 בחלכות וברמחים דלא לא תתברדו לא תהיו אגודות אגודות מכות לשני בתי דיני בעיר אחת
 שלא יהיו אן מורים כדברי בית שמאי ואנו כדברי בית הלל אבל שני בתי דיני בשתי עיירות לית
 לן בה דלא לא תתברדו לא תהיו אגודות אגודות לא פונכם אגודה אחת שנהן הנהנה בשמירת עולמו
 ואגודתו על מרץ יסדה כשישראל עוש רצונו והן אגודה אחת בשמים מעלותו ואם הן ישראל אגודה
 אחת ועשו רצונו של מקום כויכול ואגודתו על מרץ יסדה כיוצא בו כי שם יי מקרא הדו גדל ל
 לא הן אגודות קורא בשמן כח אגודתו ואם הן אגודות בשמן כויכול כיוצא בהן כיוצא בהן
 ישוק רוכב שמים בעזק כשישראל עוש רצונו של מקום הן כחל ישוק ואם הן עושים רצונו
 כויכול כיוצא בהן אהם כהן ואיני יודע כשאתם עדי חניא ואם הן אהם עדי כויכול כיוצא בהן
 נשאתי עיני הישני בשמים שבשביני הנה יושב בשמים שאוני חני כויכול ולא תשימו קרסה
 בין עיני למת טני לעושה הדאש כבן העינים הרי הוא אומי ככהנים לא יקראו קרחא כדאש הכהנים
 בכלל הן ולמה יצאו ללמד מה כהנים עשה בהם את הדאש כבן העינים כדקדחה כרי ישראל דהן עשה
 בהם הדאש כבן העינים אומה כחן בין עינים אה להן בין עינים אמור לא בא כחן בין עינים אה
 ללמד על התפלות שנהן והיו לטפלה בין עינים נאמ' כחן בין עינים ונאמ' להן בין עינים אה בין עינים
 הוהא (להן) על גבוה שבראש אה עינים אמור כחן על גבוה שבראש וברי דברים קל וחומר ומה הם
 במלמדים הרי הן למדים זה מזה קל וחומר ללומדים שילמדו זה מזה למת הקורא עלמה
 כחן יצא הקורא עלמה ועל ספינתו שטבעה שכחא פטור כי עס קדוש אותה ליי אהדיך
 אתה קדוש עלמה לעם אחר ללמד קדוש כיוצא בהן וכך נהר יי אהי אהן לך חומה ששלמה את ידה
 בישראל לא תהיה פורע מטעה מצרים אמרו כלפי הילוד היארה תשליכהו מה לית בהן וניער פורע
 וחילו בים סוף סמריב חידת וברדף שנהן מיכל אהי הארצות אמ' לכו הקלה את מי חרפת וחרפת
 נכת ויצא מלחך יי ויך במחנה אשור היאך חכם כאלים שמועשונה כוסן וזוהי גבורתו של הקלה
 נבוכדנצר כתיב ביה אפלג המני כדבדנצר מלך בבל וכת ביה המני על כל כבבל אמרם שהיה
 כוזבת את ישראל כת בה ולא יהיה שריד לגית עשו אמרה ביה גאון העולם שבעולם אה
 נבע אהם בבנו שלמלך כלום המלך ישלו חיים בעולם ישראל הלא בקדוה כנים שנהן בנים אתם ליי
 אהי כוגעים אתם בהם ואני מניח אתכם והלא כת כי הווע כהם נוגע עינו בצבת עין לא
 נאמ' לא בצבת עינו כהם שמהן לו לא עך אחת בלבד והיא חביבה עלה ומה וכל הנוגע בה מיצר

14

עלם

ישע

ירושל

ימכדיה

זעריה

לו עד נבטו כן אמר קצתו רמזיך עם ישראל כאלו מיצר לפני עיניו שני עמו אנכי בצרה ואומי בכל צרתם
 לא יצר להיות לו לעם קדש ואם יבנם אדם לבגותו שלמלך ליטול סגולתו וכן הורג אותו והן בנו שלמקום
 שני אלגות וקוצ ירדתי ומה חמא בר חנינה מצינו שנתחנה הקלה דבר טוב בעולם אלא והמשיל בו
 את ישראל קדש כרם כי כרמי צבץ בית ישראל קדש חמדה נתגו את חלקת חמדה למדבר שמטה
 קדש בית דית רענן יפכתי את קראיין שמך קדש גפן גפן ממזרים תסיע קדש תהיה כבכורה
 בתורה ברשימה קדש בשרים מי זאת עולה מן המדבר מקולות מור ולבויה קדש אהים אני אמרתי
 ילהים אהם קדש מלביסו אהם תהיו לי ממלכה להנים קדש צבחות יצאו כל צבאות לי מארץ מצרים
 קדש כלם קדושים כי עם קדש אתה לי ואת כך קדש עבדים משל למכה דומי למלך בשל ודבר
 שכשמה בן ושלחנפתי אותו כיון שבח ועמד לפניו חבין אמר לו חבין אם אמה עושה לצוני הדי אתה בני
 ואם לאו הדי אתה עבדי לי להיות לו לעם סג תהיו לי לא באמ לא להיות לי לא עכשו תהיו
 לא עבדים הדי ובעולם הבא לעם סגולה אימתי הן סגולת בשעה שבח סגולה אומות העולם מפניהם
 ומשתידין מיוחדים בעולם של והיו לי נאסף ליום אשר אני עושה סגולה דה לעם סגולה מה היא סגולה
 של אהים חביבה עליו כד אתם חביבין לי דה בך בחרתי לא נאמתי לי שיהא אומי כי יעקב בחר לו יה
 ישלח למגולתו ואין אביו יודעים אם יעקב בחר ביה או זה בחר ביעקב תל ובר בחרתי וימני שאביו יעקב
 בחר ביה שלח לאלה חלק יעקב להיות לו לעם סגול למתנחל לפי שהוא אומי ישלח לסגולתו ואין
 אביו יודעים אם ישלח עושה למקום סגולה ואם המקום עושה להם סגולה תל ישלח לסגולתו ביוצא פן
 ומה אומי ומה מקום בגימור ובן בנה היה העיד הגדול ואין אומי יודעים המקום ההוא ומה מקום ההוא
 בגימור תל ונינה היתה עיר גדולה לאהים ולשם גס הוא ילד שם וכל בני עבר חיי יעקב ומה
 אומי יודעים אם שם הוא הגדול ואם יפת הוא הגדול תל ואלה תול שם שם סגולה שיהא אומי אתה אומי
 איש בעיניך על הגער ועל אמתך ואין אנו יודעים אם לשלוח אם למעשה תל אשר תאמר איך
 שיהא שם סגול כי יוצאנו אתה אומי וי אמרו לו מצאנו מים ואין אנו יודעים אם מצאנו אם לא מצאנו
 תל ויקרא אומי שבעה מכל מקום כי יוצאנו אתה אומי וישלח מלאך ויוכלב ויתחנן לו ואין אנו
 יודעים אם יעקב בחר למלאך ואם מלאך בחר ליעקב תל ויאמר שלחני כי עליה שחר כי יוצאנו אומי
 אבנים שסקן מים ואין אנו יודעים אם אבנים שחקן מים ואם מים שחקן אבנים תל תשטף ספיחיה עפר
 ארץ ביוצא אתה אומי הן יקטניני לו איהל ואין אנו יודעים אם איהל או לא איהל שאם אין אב
 מיהל לו הדי אומי מצוה לו תל עד אבוע לא אסיר תמתי ממני ביוצא בו בשנת מות המלך עוזיאל
 ומה אומי יושע על כסא רם ונשא ואין אנו יודעים אם הכסא רם ונשא ואם המקום תל כי כה אומי
 ונשא ביוצאנו אתה אומי ולק נתבנו עלילות ואין אנו יודעים אם סגולה עלילות אם עלילות
 היו סגולות תל יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותו אפ סגולה להיות לרשעים אומי
 יודעים אם ישראל עושים סגולה למקום ואם המקום עושה להם סגולה תל ישראל לסגולתו סגולתו
 אפי על פני האדמה משלפניו ומשל אחריו ומה סגולות הרשעים ילא תאכל כל תועבה בפולני
 המוקדש הכה מדבר נאמי כח תועבה דלח נאמי תועבה מה תועבה האה להן בפולני המוקדש
 הכה מדבר אפ כח י לי עזר ומה סגולתו בארץ הצבור ואכל ממנו שעורר בנה תעשה תל
 לא תאכל כל תוע מה שאמרו סגולתו זאת הבהמה אע תאכלו למה נאמי לפי שהוא אומי
 כירק עשב נתתי לכם את הארץ והיה ככל חמר תל זאת הבהמה אע תאכלו איל וצבי ויחמ
 מלמד שחיה בכלל בהמה ומה בכלל חיה מלמד שחיה קרויה בהמה ובהמה קרויה חיה ולפי
 ששטמה מזוכה מן הטורה סגולתו הכה מפרט הממועט ולפיכך אמר הכה זאת הבהמה וכל

13

בהם ספרות פרסה עד שיהיו שלשה סימני כהמה אחת ומה ומה כהמה אחת ומה ומה כהמה אחת
 רבות תל וכל בהמה ומה אחת זה לא תחלנו מחעני הבה וממפרי הרסה השלשה מאי ששונה אמר
 רב חני בר אבא ברין שיש לה שני גבין ושתי שדרות ופי משה רבינו קניגו היה או בלפטיה היה משת
 תשובה לאומרי אף תורה מן השמים אמר ליה רב חסדא לרב תחליפה כל בנה כתיב קניגו או בלפטיה
 באגמדי" איתמר המפלג ברין שיש לה שני גבין ושתי שדרות רב אמר ומה איתן ולר"י ובהמה אחת
 באפילה" ושמול אמר בהמה מותר באפילה ובאשה ולר"י כחמי קא מפלג דאמר רב דאפה השכונה
 ברין שיש לה שני גבין ושתי שדרות רב סבר ברין בעלמא לפי ופי אגמדיה רחמנא לתשה כמע"י
 אמה אגמדיה" ושמול אמר ברין בעלמא אגמדיה אבל במעי אמה שרי ובלתא כרב"י פלוגתא
 הם לבס וחסובים לאחרים מבין היה שטעון בן יוחאי אומר הגמל והחזנה והשק ע"י אמה ע"י פלוגתא
 מקום" כל צפור טהורה תחלנו זו מצות עשה" כל צפור טהורה תחלנו זה בנ"י אב פלוגתא שנתה צפור
 בטהורה הכה מדבר דברי יושיע"י ר"י צחק אומר עוף טהור נידה עוף וניקרא צבור" סמך איתן
 לא עוף בלבד" ר"י כל צפור טהור תחלנו זה המשהלחת" ר"י כל צפור טהור תחלנו שילך טהור וטהור
 חוץ מן שאן אמה מוכל ומה"י שמוטה" וזה אש לא תחלנו מהם זו שמוטה" נמצאת אומר שמוטה
 צפור שמוטה עופר בעשה ולא תעשה" תעשה והפרס והעשניה מלמד שעוף טהור מרובה מעוף כרוב
 בכל מקום" הכתוב פירש את המועט ומפני מה טענו במעשה תורה כהמה מנע בשבועה" ומה
 מנע הדמה לבמדך שלא יהא אדם נש מחבירו לומר שבתו והלא דברים קלומים ומה אם שמוטה
 הכמים וצול הנכיים דגדולנה גדולים לא כוש לומר שבתו" מי שחיינו אמת מלך לפי אפינו ומה
 רבוב" ומה תלמודין על אחת פסוקים שלא יהא כוש לומר לא שכתה" וכל שרץ העוף שמוטה לבס
 לא יחלנו זו מצות לא תעשה" בשרץ העוף או חב"י שמוטה" כל עוף טהור לא יחלנו לומר
 כל נבל אחד בהמה שמוטה או חיה שמוטה או עוף שמוטה הטורים לא הטורים הרי"ן אן חסוד" משום כנה
 וכל שלא נשחטה כדמוי הרי"ן מנה" וכן האוכל כזית מבשר נבל בהמה טהורה לוקה משום אוכל נבל
 לבר אש בשערך תתן ואכלה או מכור לנכרי"י לא לבר בנהינה ולקוי במכירה לבר עמדיה
 מנ"ל תהנה או מכור" לבר בנהינה מנ"ל תל תהנה או לנכרי"י נמצאת אומר אחד הקוי ומה הבר
 ב"י במכירה ב"י בנהינה דברי י"י מאיר"י יהודה אומר הדברים ככתב לבר בנהינה ולבר במכירה
 תניא בארבעה מקומות חסה הורה על ממונה שלישי"י ראשונה ואם ימעט הכית מהת משה וכל
 הוא ושכנו" שניה וחלב ככל וחל טרפה" שלישיה וצוה הכהן ופנו את הבית" רביעית או מסור לנכרי
 כי עם קדוש אתה ל"י אהי טביר שהפור שם המאכלות האסורות נקרא קדוש" לא תבשל בדי
 בחל חמו מכין אמרו בשד בהמה טהורה בחלב בהמה טהורה אסור לבשל ואסור בהנחה" בשד
 בהמה טהורה בחלב בהמה טהורה או טמאה בחלב טהורה מותר לבשל ומותר בהנייה"ל עקיבה
 חמו חיה וטמא חיה טהורה שני לא תבשל בדי בחלב חמו" לא תבשל בדי בחל חמו נחמך
 שלשה פעמים פרט לחיה ולעוף ולבהמה טמאה" מני הני מיני דאמרי לי עזר דאמרי קרא וישלח
 יהוה את בדי העזים כחבדי עזים האכל מקום שני גדי סתם אכלו פרה ורחל במשמע" אמר שמול
 גדי לרבות את המה" גדי לרבות את השליל" גדי לתוציא את השליל" גדי לתוציא את הטמאה
 בחלב חמו ולא בחלב זכר" בחלב חמו ולא בחלב שחוט" בחלב חמו זלח בחלב טמאה" בחלב
 חמו א"י לא בחלב חמו" בחלב חמו" בחלב חמו" בחלב חמו" בחלב חמו" בחלב חמו" בחלב חמו
 עמו בהרבעה נאסרה עמו בבישול" פרה זלחן שנאסרה עמו בהרבעה אינו ל"י שנאסרו עמו ב"י
 בבישול" מה לאמט ש"י נאסרה עמו בשחיטה תאמ"י פרה זלחן שנאסרה עמו בשחיטה תל בחלב חמו
 חמו חמו לבזרה שוה"

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

פ"ד יורה דקה

נאמן כחל אמנו ונאמן להלך בחל ונאמן להלך שור או בשב או עץ כי יונד והיה שכ ימי תהא אמנו מה
 להלך שור וכשב ועץ וזו שור או כשב או עץ שוין" בחל אמנו ואי לי לא בחלב אמנו" היה בעצמה
 מנץ תלך אמר קל וחומר" היה במקום שלא נחמקו פרי עס פרי בשחיטה נחמקו בשחיטה כחומר פרי עס
 האם בשחיטה" מקום שנתקל פרי עס פרי בבישול אינו דין שנחמק פרי עס האם בשחיטה מה לפרי
 עס הפרי שכן שני גופין מתקלן תחמי בפרי עס האם שבחן גוף אחד תלך בחלב אמנו" אמר חמי מנץ
 לבשר בחלב שאמר תלך לא תאכל כל תועבה כל שהתעיצ לך הרי הוא בכל תאכל" ואי לי לא אכלה"
 בהנייה מנץ כדל אמרו דאמל אבהו אמל לעזר כל מקום שנאמר לא תאכל לא תאכלו לא יאכל
 אחד איסור אכליה ואחד איסור הנייה במשמע עד שיפרט לך הכת כדרך שפירט דבנלה לגר אשר
 בשעל התכנה ואכל לבד דבתינה ולגוי במכירה אי סיך יהודה אומי מנץ לבשר בחלב שאסור" נאמן
 כי עס קדוש אפה לך" אהי לא תבשר בשרי בחל אמנו ונאמן להלך ואנשי קודש תהיו לי ובעש בשדה סרפ
 לא תאכלו מה להלך אסור" חפ כחן אסור" ואי לי לא אכליה" בהנייה מנץ אמרת קל וחומר ומה
 עדנה שלא נעברה בה עבירה אסורה בהנייה" בשר שנעברה בו עבירה אינו דין שיהא אסור בהנייה
 מה לערלה שכן לא היה לה שעת הכושר חמץ בפסח יוכיח שהיה לו שעת הכושר ואסור בהנייה"
 מה לחמץ בפסח שכן ענוש כרת כלמי הכרס וכיחו שהן ענוש כרת ואסור בהנייה" תני אדבריך ישמעל
 לא תבשר בדי בחל אמנו שלשה פעמים חד לאיסור אכליה וחד לאיסור הנייה וחד לאיסור בישול ואפקה
 דחמץ לא אכליה בלשן בישול כי היכי דאבישול לך" דאכליה נמי לחמי" דלם לרבי לא כרב רחמנא
 בה אכליה בגופו למימרא שלוקן עליו אכלו שלא דרך הנאה" לישמעל אומי מפני סודותא לא
 תבשר בדי" בשלשה מקומות כגוד שלוש פריהת שפדת המקום עם ישראל" אחת בחלב אמנו ב
 בערבה מואב" ואחת בהר גריזים והי עיבול" ענבר תעשר זה" ענבר אמר מהו ענבר
 ומראשית כל תנומתך" שאם היית נאה אל הכי פרוץ בעקיות שלא יהיו עשירי חומרים אישפל
 נאה ואינו גדול מן העריות עלשם כבוד אבי מהו ענבר" ל חייך כל הדא בר אחתיה דכד קפרא היה
 קולו ערב והוא בר קפרא אמר ניה כדי פרוס את שמע ועצור לפני הסיכה עלשם כבוד את יי מהו ענבר
 ממה שסנף אפילו בקול" דלם ככד אתיו מהו ענבר בהונך עד דלם תעביד כלם בהונך"
 מעשה באחד שהיה כונן ויין מדבחה" מוציא מעשרוהו כראוי" מה עשה הקב"ה הכניס בו רוח
 תעצית מה עשה בטל המקל והתחיל לשפר בחביות גער בו בן ביתו מה עשה בטל המקל ופעעו על
 דאשו אכליה את מפייע לי אלא גוער בי אמר לו תן לי המקל ואני אשבר אפ אני יצאת לו את המקל
 והוה דלך מהבר חדא חדא והוה מהבר תרתי תרתי ומי גרם לו עלשלא הוציא מעשוותיו כראוי" מה
 ל לוי כגעשה באחד שהיה מוציא מעשרותיו כראוי והיתה לו שדה אחת ונתה הקל"ה כלבו
 חציה בית גזע וחציה בית מקוה מים ובמה שנת בצורת והוה מזבן סאה חטים בסלע דלחיה
 בתלת סלעין" והוה מכדיז ואמר איתון זבנן סאה דמיס דהיא עבדא תלת סאך דחטים ומי גרם לו
 שהיה מוציא מעשרותיו כראוי לפיכך משה מזהיר את ישראל אומי לכם עשר תעשר" דלם
 עשר תעשר" דה"ה נהל להך אישרע עין ולא ידע כי חקר יבואנו" ל אמי פתר קריה בשווא והיתה
 עינועה לשכור שהי פדות והוא שאל פיה תחת ושוכר אחת" ולא ידע כי חסר יבואנו עלשם בעליו
 גמולשם ישלם" ל יצחק פתר קריה בזה שהוא מלוה אפ ממנונו בדבית והיתה עיבן עדי עליו
 להלוות שלא בדבית והוה מלוה אפ בדבית" ולא ידע כי חסר יבואנו דכל סרבה הונו לנשך
 והדבית לחוס דלים יקבצנו דאיהו חוס דלים דא עשו הרשע וכי עשו הרשע חוס דלים הוא
 לא עושה דלים הוא כגן לין אפלו פיה דבין למדינתה ובגזין אלוסיא ועלן למדינתה
 ואמרין כנשן לן מסכניא דנעביד עמיהן עדיקתא דמצוה" מתע דאמרין גיי פא בחגורין

פ כגו
 גשחטו
 שתי בהמות
 אחים בינם
 אמרין
 פרי עס
 פרי

ומפלה לבאישיו ל לוי פתח קרייה בזה שהוא מוציא מעשדותיו כראוי אמר לוי מעשה בזה
 שהיה מוציא מעשדותיו פלואי והיתה לו שדה אחת והיתה עושה לו אפ מדה והיה מוציא ממנה
 מאה מדה וממנה היה ניגון כל ימיו וממנה היה להפרנס כל ימיו בשעב מיתהו קרא לבנו אמי לו
 בני טן דעתך בשדה זו כך וכך היתה עושה לי וכך וכך הייתי מוציא ממנה כל ימיהייתי מהפרנס כל
 דהעביר לא תעביר בה פלא דלא תעביר כך פלא בשנה ראשונה זרעו אותו הבן והיתה עושה לו
 אפ מדה והוציא ממנה מאה מדה בשנייה נכנסה בו עץ צלה והיה פחית עקלה והיא פחתה מזה
 עד שעמדה על מעשרותיה וכיון שידעו קרוביו לבשו לבנים ונתעטפו לבנים וכבדו אצלו אמרו
 להם מה באתם לשמוח על זאתו האיש שלבדו זה אמרו חס ושלום לא באנו אלא לשמוח עמך
 לשעבר היית בעל השדה והקצתה בהן עשית פה והקצתה בעל הבית אמר לוי מה צדקת
 שנה משנה שנה עלוהי עידנו לכך משנה אזהיר את ישראל ואומי להם עשר תעשר דלא אמר
 לא תירא לביתה משלב ל חזקה אמר משפט לשעים בגיהנם שנים עשר חדש ששה חרשים בשלב
 וששה חרשים בחמה בתחלה הקצתה מלכיסבהן חיכוך והן אומרים זוהי גיהנם שלהקצתה ואחרי
 הוא מוציאין לשלב והן אומרים זוהי צפתו שלהקצתה בתחלה הן אומרים והן ולסוף אומרים והם
 ויענינו נכור שאת מטל טהור מהו היום ממקום שהן אומרים והן והיה הן משליטין את נפשתיך
 יהודה אומר בשלב ההלך כפרש שדי מלכים בה תשלג בעלמון השלב הוא עלמנה שלכן יכול אפ
 ישראל תל כי כל ציפה לבוש שנים לבוש שנים מילה ופריעה עינית והכל הענק תעניק פתוח
 תפתח כח הן עשיר תעשר לסך שנת כח הן ואומר לישאל עשר תעשר דלא זהו כעור בע
 הורה חפץ זה מעשדות דאמרו הונח אבות הראשונים הפרישו מעשר והרומות ואם תפתח
 תורה אמר אומרים אמר אומר לעשות רצונך להי חפצתי והורחך בתוך מעי אמר אמת וכי
 יש תורה כבוד המעים אמר אמי דוד יבוא עלי אם ירד דבר להוך מעי עץ שלה עשיתי אובו ההלך ועל
 באו צמות המלך עצמות בן עריל נפיקר משה מזהיר ואומר לישאל עשר תעשר עשר תעשר עד
 שלא תתחסר עשר בשביל שתעשר ומיהקצתה עשר את שני ואמי מעשר את שלך את כל אמר
 ל אבא בר כהנא רמז למרמטוטין ולמפרשי ימים שיהו מוציאין אחד מעשרה לבעלי תורה
 תבואה זרעך אם זכיתם סוף שאתם יוצאין לצדע בשדה ואם לאו סוף שהיוצא השדה מהגדה בכס
 ואיזה זה עשו הרשע דכה וילך עשו השדה דלא תבוא זרעך אם זכיתם הונח את נפיק לחקלא וחמי
 עלמון חפץ מפר ומתפלל ונענה ואם לאו סוף שונא ישראל צאן לחכור בניהם בשדה עשר תעשר
 אהל תבוא זרעך במעשר שני הכה מדבר או אינו מדבר אלא במעשר ראשון תל ואכלת לפני יא
 אפ מעי והן ותידע ויעה מעשר שהוא טעון הבחא מקום חמדה ואיזה זה מעשר שני או
 מעשר ראשון טעון הבחא מקום חמד נותן מה אם מעשר שני שאין בו קלושה יתירה אינו דיק
 מיטע הבחא מקום תל ואכלתם אזהר בכל מקום אפס וביהכס מעביר שמעשר ראשון נאכל בכל מקום
 עשר תעשר הדי אזהרה ל כהן אומר עשר תעשר כלל את כל תבואה זרעך פרט מה פרט מבורש
 דבר שהוא אופל ונשמד וגדולין פך הארץ ומתקיים במבונת לבאישיו שנת הנחיס איסי ביעקב אומר
 מעשר תעשר כלל את כלמבוא זרעך פרט מי לא תבואה מילנות מעי תל היוצא השלה שנה שנה
 אבל יקור מדברי קופרים עשר תעשר להביא פירות גוים או יבול חפצות ידות לארץ תל וכל
 מעשי הארץ באהבה ותלה פלה מעשדות בארץ עשר תעשר לבוציא את הטמא וכול אסעישר
 לא יהא מעושר תל לא אכלתי באוני מחנו מכלל חפצתי יצא לא יצא מכלל מעשר עשר
 תעשר ואכלת אינו חייב לא הגומר תבואה לאכלה אפס הגומר תבואה למכרה פטור הוא פך

2

כ כלבי

פ אגרא

התורה וחייב מדברי סופרים... את כל תבוא זרעך אינה חייבת במעשרות עד שהיעשה תבואה וזהו
הוא ואם מזרע הארץ מסר לך עד שייעשה פרי וזוהי עונת המעשרות והוא שיגיע עונה הפירות לזרע
ולצמוח הכל לפי מה שהוא פרי וקודם זמן זה מותר לאכול מהן כל מה שירצה בצדק שירצה אמר
ל עירוב מהי קרחה עשר פסוקי את כל הכוז' זרעך דבר שהוא נגזר וצומח וזוהי הבאת שליש היוצא
השל' לפטור את האוכל מן השדה ערמי' ל' זה חומ' להביא את הטלוע בעצ' בל' ל' אומ' היוצא השדה
שנה שנה יכול לצמוח בשדה אחת זה משהביאה שליש ד' היוצא השדה כול' לאיך שנטעו בנתן
הבית שיהא פטור מן המעשרות אמר מקרא עשרת עשר שנה שנה ומה ל' היוצא השדה שאם אני קודם
עשרת עשר שומע אמר אחל יש ואחל חדש במשמע ל' היוצא השדה החדש לא היש שדה בד' כנה
כדשים חזים שהן חזים זה בזה הדין מבעשרי' מזה על זה ל' היוצא השדה שנה שנה וישן שאיך כל' חזים זה בזה אינו
לא דין שיקו מבעשרי' מזה על זה ל' היוצא השדה שנה שנה החדש לא היש ומנ' שלא יעשרו
מנ' של שאיך מינו אמרת קל וחומר מה אם חדש וישן שאיך כל' חזים זה בזה אינו מבעשרי' מזה על
זה הדין עזים וחזים יופיחו שהן שני מינו כל' חזים זה עם זה והן מבעשרי' זה עם זה אמר חל' ת
תתנה על שני מינו שאיך שאל' שהן כל' חזים זה בזה ל' והרמות ממי תרולה שלא יעשרו ממנו על שאיך
מינו ומנ' שלא יעשרו מן התלוש על המאובד ולא מן המסוכר על התלש ומנ' שלא יעשרו מן החדש
על הישן ולא מן הישן על החדש ומנ' שלא יעשרו מפירות הארץ על פירות הוציא לארץ ולא מפירות
הוציא לארץ על פירות הארץ ל' ולמעשה הארץ מזל' הוא מפרי העץ שלא יעשרו מפירות הארץ
על פירות הוציא לארץ ולא מפירות הוציא לארץ על פירות הארץ שנה שנה מלמד שיש מעשר שנה
לחברת' ח' ל' לא מעשר שני שצדק הכת' מנ' לרבות שור כל' מעשרות ל' עשר ד' לא עשר
תעשר בשתי מעשרות הכל מדבר אחד מעשר בהמה ואחל מעשר דג' ד' מעשר שנה תשרי' ל'
מזל' אומ' פחות בארץ השנה למעשר בהמה סבר מקיש מעשר בהמה למעשר דג' מה מעשר
דג' סמוך לבמזרע שורין - אפ' מעשר בהמה סמוך לבמזרע עשורו דאמרבה כולי עלמא אי עבודי
בארץ מעבר' ד' ד' כל' כשור כלים העצ' ועמקים יעטפובל בד' שש' מקום יעטפו כל בארץ ל' א' עק'
ול' שמע' וזמיר' באחד בתשרי ראש השנה למעשר בהמה כברי מקיש מעשר בהמה למעשר דג'
מה מעשר דג' כראש השנה אפ' מעשר בהמה ראש השנה של' תשרי' ואכלת לפני י' א' ארץ
מעשר שני שנים לאכילה ולשתיה ולפיכה לאכילה ולשתיה מנ' ל' ואכלת לפני א' א' מעשר
דג' והירע' ויעל' ולפיכה מנ' ל' ולא כהתי ממנו למה אם להביא לו ארון ותכריכ' דבר אבוד
לחי הוא אבוד למה לא כל שכן' לא א' זהו דבר שאמור למה והוא מותר לחי לו כופה'
אש יבחר לשם שמו שם מפתח ירושלים ולפנים מעשר דג' ודג' מעשר דג' למעשר דג' שנה
חג' בבכור לפני י' א' זהו תאכל שנה בשנה שומע אני אם עבר סמוך יהא אבוד שנת' ל' ל' ל' ל'
י' א' מעשר דג' ופירע' ויעל' ובכור בקל' וצמך' מה מעשר דג' משנה למצרתה אפ' הבכור נאכל
משנה לחברתה' ד' מעשר דג' ובכור בקל' וצמך' שומע אני אכלו הוא בחוק מקום יהא חובה
עליו להביאו לבית הציבור ל' מעשר דג' ובכור בקל' ממקום שמה מביא מעשר דג'
אתה מביא בכורות' א' מעשר דג' א' נהג לא בארץ אפ' הבכור כך לא יהא נהג אלא
בארץ ל' קדש' ל' בארץ כ' בחובה לארץ' חזקיה ב' א' ט' העלה בכורות מבבל
ולא קבלו ממנו א' א' אדם של' אדם של' יקבע הדבר חובה' ד' מעשר דג' ובכורות'
מקיש אכילה בכור מעשר שני מה בכור אינו נאכל אלא בפני הבית אפ' מעשר שני לא היה
נאכל אלא בפני הבית' למען תבוא לראות אתי' ל' מגיד שהמעשרות מביאין את האדם

ואכלת

במבדקה נהיה בימורי אמר רמב"ם...
וקראו לזה עשה ולתקע עורה...
אבל לא שלענו מה היו מצד בדין חסד כל ועמד
על כל חכמת הקהלה מהלך שהן מותרות לו
בזבוס' ויגד (אמר מבי' מלמד שאין אומגריין
דברים אלו עניניה' לא חכמתו לקחקה ולפי
שלא חפץ בהמקום' ונגשה ובמלת חסד למע
נאמ' לטעם הוא אומ' וקדחנטן קע עירן שומע אונ'
דברים בזקנים וחליצה בניו לבינה תל וכגשה יבמ'
אליו לענין קצת מה דברים בזקנים אף חליצה
יש' ד' ונגשה מלמד שמעתי חזק עמו
עני' והלכה בעליו חסד' לא נעל' שרן
"ל' חל' הנעל' מכל מקום אס' כן
וירל מרל לבדול שחיי'
חנפה את רוב רגלו ושר'
ב' וחלצה ולא שחלוצ'
מכאן אמרו מדבר'
מעל רגלו נאמ' פא'
מן רגלו הימנית אף'
פאן רגלו הימנית' מעל רגלו מן חכ' מן הארבע'
בה' נאמטה חליצה פשרה מן הארבעה נלמע'
לה חליצה פשוטה' מותרת רב כהנא ובשליחה
היוסות מבין רגליה אמר אפי' בשעה שפוגעת
ליכד נעצת עקיבה בין ידי כותיה ויולדת' תאשט'
למעשה רגלו ולא עשה ש' לישע מעליה חיי'
די' בבעו אתה אומר בפעולת הארץ חן צבון'
במשמע הדין כופין צמדין דברים ונאמרה רצין'
ה' דברים חניף מגלפן אף' דקוקה פוז' מגופו'
צבדין ר' לעזר אמר נולדות מנידיו ל' דעם אפטר'
משאוי אפשר אף אפשר בדברים שלם בגופו אבל
אפשר לרקוקה להיות בין גופו בין שלם בגופו'
ל' חכמה אומגרי בפעולת הארץ אתה אומר בפעול'
על הארץ חן בפעולתו כשמועו הארץ כל וירדקו בל'
על הארץ' לא וירדקו בפעולתו יסולמגש'
תל לענין הזקנים דוק שנראה לענין הזקנים
ש' עשה דברים בתורה כדי שיראה אפר פיר'
ל' שוכה ודוק יבמה' ל' ישמעאל חומ' אף'
דם היסור' בענין פרס' לאומה שאמגרי נאמ'
הדוק ואם הלך חליצתו פשרה' וענדה נאמ'
פשו' נאמ' ש' עני' נאמ' להל' עני'
האומגריה להל' בשם הקדוש'
כאן פלשון ד' עני' פשו'
מגשה באיש מעבב מ'
אבל לא קדחת חליצה'
חליצה חליצתה פשו'

לח דקנה חליצה פשוטה דברי ר' לעזר' ו' עקבה חומ'
חליצה פשרה' אמר ר' לעזר פכה יעשה בחליצה
היא חליצה חונה עשה בגב' שהיה בדין מה אס' מע' ע'
שאינה יוצאה בחליצה הרי היא יוצאה בקט' מי שהם
יצאה בחליצה דין הוא שתצא' על פכה יעשה
בחליצה היא יוצאה חונה יוצאה בגב' אשר ל' עני'
שום ורעה חונה יבול שהיה בדין הוא יוצאה עשו'
בה מעשה וחלוצה עשה בה מעשה אס' למדתי ממל'
מגדשה שהיא מותרת לחזור למגדש אף חליצה
תהיה מותרת לחזור לחולץ תל אשר לא יבנה ול'
עמד לבנות' וקרא שמו בישראל להוציא שם
דין דברים על שיהא אביו ואמו מישראל מגדש'
לעגמו תרי בישראל פ' יב' לא וקרא
שמו בישראל למה על לפי שהיה אומ' ונגשה יבמ'
אין לשע הזקנים אין לשאן שקנים הדין מניין
תל וקרא שמו בישראל מכאן אמרו לחלוט'
צדוקה שלשה שונד עין לקחת נאמ' היו הדין'
צדוקה ומצותה בחמשה פדיל מרדש הדב' אות'
השנים אפלוהו עמי הארץ' בית חלוץ הנעל לא'
שהחליצה פשו' בית חלוץ הנעל מ' אמרו החל'
עה קונה את עצמה בחליצה ובגמלתה כס'
בחליצה מכלול דכל וקרא שמו בישראל פ' יב'
שחליצה ל' נעל חותרה לפי ישראל במיתת היב'
מנח ל' קל וחומ' ומד' אשתאיש שהיא בזקן מיתת'
העל מתדירה זושהיא בלחו לא פל שכן' בית חלוץ
הנעל יחודה אומ' מצוה על כל העוגרים שם לומ'
חלוץ הנעל חלוץ הנעל שלשה פעמים' פ' יב'
סדר חליצה קודמת היא כחלה מאן יבמ' לקים
לחיו שם בישראל לא ד' פ' יבמ' וצדוקה לקד'
לא חכה יבמ' כשיבנה אחת ואתה כל תאמר'
יבמ' ואחר כך קודם לא חפצת לקחתה ואר'
כך חתום ואחר כך ה' ואחר כך תקרא ד' ה'
עשה לאיש אשר לו' ה' את בית אחיו ו'
שמו בישראל בית חלוץ הנעל ואין הקד'
וקרא שמו בישראל' שמעון בן חלעזר'
אומ' הוא לארצה להקים לחיו שם בישראל'
הוא יבא ויבול לטעם מותר שם מ' יקרא וקרא'
שמו בישראל בית חלוץ הנעל' פ' יב'
אנשים למה סומל לפי שהיה חומ' עין תחת עין אבל
ל' שמועו תל פ' יב' אנשים לכך נאמ'
ה הפרשה' פ' יב' חין שלום וצדוקה
יס' חין לא אנשים ע' יב' ע' ע'
יב' תל וחדן מכלה' ח' יב'
יס' שאין להם אהיה וקרא'
חשה' ח' יב' (הענין)

לך צדיק לא יהיה לך ביתך אם בקשת לך שאת
עליו מידותיו ויהיה לך לעצמך לך יתעסק
וענין שהן מוכנים בך מזה אבל אם בקש
לעצוב שלחמת ויהיה פניקה בדרך לעשות
שלימה ויהיה לך היו תקבלות קבלת לבעל
והברכות בך לבעלך
זכור
את אשר עשית לי עמלק זה הוא שאמר הכתוב
ישכור עני דב על כל יד והטאת אמנות תמדה
ופי אבותיו שבעשור רשעים היו נתלה ע יקום
אברהם זקנו יצחק אביו ותמר עני הנותן לא
תלמו שהכוח על אבותיו ומה חטא על חסדו
את מנוע יצחק בזה משה אברהם יצחק חיה
מזה ושמועם אברהם חיה מזה ושבעים
והמש שנים ל ידן בשם ל איבן ל כשם בשם
ל לני בתוך חמש שנים שנמנעו מהו של אברהם
אביו עבר עשו חמש עשרות קשות אל הקדש
והלא סבר גבנותו את אברהם ואמרתי לו
ואנה הבאת אבני בשלום ודא עב וטבא ומה
בן בנו עובר עוונות וימך דענים סבליה
לעצומה מתעניש בשנים הללו טוב הסוד מחס
ומה חטא אבא על אביו גרס על שיהו עוש
כהוא ומה חטא חטא על אמיה ל יורה ול
טמיה ורפני ל יורה אמר כשהוא עשא ממעי
אמר חתר מינות שלה בשביל שלח תרין דמי
על דברי אהרן אחיו ופלו תמוע אמר ל ברכי
שלבס תאמר משיעא ממניי אמנא גר שהוא
במעי אמר זרתי מותחא כקבליה ומי טעמי
גרו רשעים מלבן מרחם וד נחמ האומרים
לה שלח תעמידי ע עשר שבכיסו ורפני
אמר יגיס לה שלח תצא מפתה ברבים אמר
הקבה אבני זלם לה ביש אמנה שלם לה ביש
אחיו שלם לה ביש אמה שלם לה ביש
שלם לה ביש ואחיו שלם לה ביש והוא
מגדיר ין שגנו מלמסן ואמר ין שגנו מלמ
כמה שבעה חבדי עשה ין נבדקי תמי
יכרת מנחיק זרעך מן זכור את אשר יוש
לך ממלק לית יוזסבר חבלדי מה זכרונכם
עני אמר גב אמר גבכם אמר הקבה ביש
יכ אונת שר זכרות שהכתבת לכם בת
יונה לין ביק שמחה אמחה את זכרונכם
תמחה את זכר עמלק משל אכר
אם זכיתם הרי אתם בניו של אב
ששיל את עצמו בזמר שן ואב
אן לבני חמר גביכם התקינו עצמכם
וי מיריס מה כל צדיק ומרדו את

וייהו עבוד קשה ומלכנים ל יודן בשם
ל אבן חתונה יסוס בכרד אין הכין ממלך
ורקן ישה יד נמרו באוס אונת חרפה
ומנא יד מזה אונת חתונות ואוהב את המלכה
וימאק שינו ורוח גדה עליו ויש אומרים הורג
את בעליו במלחמה אל תהיו כסוס השוס תזה
את מיתנו והוא יגש ממשך והוא בולס מנא
מאכיל בשערים והוא בולס יד לבניה והוא
בולס אתם אל תקיפן לא הן זה ידן למשגזיל
לבישא בשותה ולמגד לפבא ידן למגד
לפבא שפתיה לא תתעבד ידן פא חוק הוא ול
ולמגד לבישא בשותה זכור את אשר עשה לך
עמלק ל בני ד יס ל הולא חתונות מנא
תעבת יד מה כל בונדיה ב ידן ופבא קלן חת
ל בני בשם ל ידן אם ידית דון נבדולתין
ששקל דע שהמלכות מזה ומתגד באתו הדור
ומאי טעמיה מאמע מרמה תועטש ומר
פת בתר באזדו יבולת קלן ברכיה בשם
ל אבא בנהו כ החזקה יעוצע רשע
אשר כ דור שמדונתו שמי והוא זוכה ופבא
אבן מרמה אמר ל לני ביש רמז קלן מן חתונת
לא יהיה לך בבוסך לא יהיה לך בביתך ואם עשית
בן דע שר גבנות מזה וי שרה באונת הדור ומה
מלמניה גועבה על גשה שהמלכות בך
זכור את אשר עשית עמלק ל כור חתונות
באיש זכרת רשע וד ידן שיה עמלק רשע
יד ביד ראשית גוים ידן אבדתי רשעתי
ונש רשע דפל ביה ידאן להם גב רשעתי
יס יאמר אדם חפ יעקב היה בלוי אמר לו
אבדתי רשעים אוקר לא רשע עמם י
ענין ועד תמחה יזכר עמלק לך
את אשר עשה לך עמלק ויהיה לשכר
עבדתיים אל חיקם ל יודן בן גדייה אומר ל יד
להם ה שעשומט במעלה שהיא כהונה בחיין
שן זדס וזנא כד אמר חנכה וד יהושע יסל
לני בשם ל יתקן מה היו שלב עמלק עוש
הן מבחתיך מילדותיך שלישראל ומזרחי
כלי מעלך ואמר בחלית האלך מה שבהר
ול יהושע בזלוי ידן זכור להן מה שעשית
ב ידן ביה מנקה שבעתם כד תשעב
מה שעשולנו בבית המגדש שהוא חתונת
שלעולם דאמר רב הונת ומחיק הארץ על העור
החתונת ופא שמנואל ופדעה להן ושיקף את
את ידן ומה עשה לו אבא בר כהנא אמר
היה ידן בשרו שיתם שיתם ומעליו לעמות

הקדמת אומות העולם... חתמה שלח תחתך בריה בעולם יחולק לך... כה וכה כי כל עמל אחר זקוק לתוכה חלק שנתה... הקדיה נפלי חורים כך כין הוועון ישראלי מומצ...

הנהגות

העמל שהן פסגות... חתמה שלח תחתך בריה בעולם יחולק לך... חתמה שלח תחתך בריה בעולם יחולק לך...

זאת... יחד... ענין... יחד... חתמה שלח תחתך בריה בעולם יחולק לך... חתמה שלח תחתך בריה בעולם יחולק לך... חתמה שלח תחתך בריה בעולם יחולק לך...

גבי הדין ליהוי איצטריך ספק דעתיה
אמיה לוכרטיב קרבנות שכיבול
אכל (ע) חבהמה אש יה מגל אש ליעי
אימיה (ע) אצטריך קרבנות אין בזמן וליכא
קרבנות לא קא משמע לך מושב דקת לחמניה
די משה ומרור למיה לי אצטריך קרבנות דעתיה
זמנים וזינו וכרטיב קרבנות דעתיה לכת עכמיה
במיה וזמניה בזמן דאיהא פסח אין בזמן
דל כתיב וזמניה קא משמע לך בואה דכתיב
קרבנות ופטר חמור למיה לי מיכעיל לכתיה
די יושן אעשה מנהו שובשיתיה תפס
למיה בשל עת למיה דאיהא תפסו זמניה ביהא היא
ומי שפיראס כל מיהו שאתם יושבים הינדכ
יאכלוהו קא משמע לך ומעדת הסנה מעוקלוי
מנהו יושן אטול מעיקרא לא אכול מכל
וחדר איהא לא למיה דאיהא
גביה עיקרא נמי לכות מעיקרא
דעתיה ובעי יושן אל אכיל
עכמיה וזמניה קא משמע לך
תשפיה יעה ארזכ
אלקיעה כנען שכפר זמניה
עחא שיער בשבעה באדרמת
נשה לבו כעק המין מליודי והיו מפתחין
מן המין שני עיהם עד ששה עשר בניסין
ולקחת מגדו שית יכול כל הטריות בולן יהוא
חייבין בבכורים תל מלאו שית ולא כל דהשק
נעדיה אי יודע אשה מאי חייב (אשה מייב
בפורי הדין דין טמא הבא בכורי עבור והבא
בפורי הדין בכורי עבור האמור לתל
משבע גמול המינין חק בכורי וחור האמור
כאן פשיעתי מינין מה ליהא חסום ושערים
אח טאן חסום ושערים מינין לרבות שאר מינין
בכורי אצטריך דיבה חור שרייבה חבת
יעט חז אין ענין לאון לאכרין הרחוקה
בכורי עבור משבעת המינים האמורין בל
בשבח הארץ ואומן ארץ חטה ושערה וזמניה
ותחנה ורמיה שית שמען ודבש שית זה אגור
יש שהדבש תמרים מרח שית
אשכול אחד אפלו מרבי אחד
פיה בכורים ואי איהא
ס הקרובים לידוש

אשר תבין מארצך יכול אתה נביא כל זמן שא
חורח תל אשר תבין מארצך כל זמן שהיו מעוקלוי
על כעארצך יכול שאת קרא כל זמן שאת מפת
על ומגדת אשמחת חזין קדימה לא בשעת שמה
כשר ימצא חותו מעצרת ועד החג מבין וחולא
מהחג ועד חנוכה מבין ואינו חורח
מארצך שומע את מיטל הארצות במשמע קדי
אתה דין נאמ פדי ונאמ לתלן בואה מביה
ביאה של תלן ליעיה שאר על הארצות חק בוא
שכחכך להועיל שאר כל הארצות חוק נאמ
טאן חרץ ועמך לתלן חרץ נאמ חרץ של ליה
בארץ שלח משת עממיה שרייה
ממקום אחר הכה מיהא חק
בארץ שלח משת עממיה שרייה
ממקום אחר הכה מיהא חק
לך פרו יא את חרית בארץ
יעה נאמ לפי מרט לכופת בתוך יעלן
שליחין איכפוך שלרבים ולמכרין
שליחים לתוך שלן אנו מפורק שליח דנפוך שלן
והנאטע לתוך שלן והכריך לתוך שלן וד
ודרך הדין בארצות שאינו מנפית נגמשה
טעם חינו מנפית שום שכרן שית בכורי
אצטריך עד שיהיו כל הקדישין מאד מתק
נאמ נפין על חבורו שות להכריך בתוך שלן
חכבול על עה מדינה מבין נאם היה זילבוס
קמנך למער חפרין אנופיה לשדה חפרין
אלך שחייב להר היח הדינה מבין וקורדן
שעל מנת החול וחושי אהה ארץ ושמת
בטני חלמד שפועונך כל ומעודה מן המופת
להינח כל מין ומין בכלי בפע עצמו ואם הכין
בכלי אחר יתקן ופואם במדבוב ארץ
שני ימים מלמטאן וחפוס על גבהן וזהו על
גב ימים על גבהן ותאנים למגדלה
מן הפל והיה דבר מבדיל בין מין ומין כגון
הועין וחלה אועלים ופיועא ביה ומקום על
לתאנים שכוון שלעבבים מבין ופועא
אל המהוה חרץ
למיה
אין ביה

ככורים כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק
כדושלך יכלמו התק

ובאת אל הכהנים אשר יהיו

אמר בהן שהוא עומד ומקריב עליה
ונודע שהוא בן ברנשה או בן חלוצה
שהקריב נח עליו לבעלים לשם חוב
ל' והנשע אומר עליו אמר לך אעזו

למורה המורה ופני הפנים כולו יהושע
עליו שנבואת חזקיהו אשר נאמר להם
מורים שחם היה בעל מוסר ל' שהקריב
על גבי המזבח נדעלנו ל' ששם חובה

ואמרת ל' והגדתיהם ל' פנים אחת אחת קורא
ישנה ואי אחת קורא פנים בשנה מ' המורה
הכנפיה בבורין מ' וחרה וחרה וחרה מוסר

את חינו קורא ע' ל' ל' שהיה מוסר אמר
גמ' שם ששם על החיד' קורא ב' ב' ב'
המורה שהיה ב' המורה והיו תלמידיו עמו ועמו
עליו פער הרוב בים המדבר ל' הנפיל עליו חזק
ל' ב' רחם עליו אמרו לו רבינו כדאי אתה שיהיה
ש' שמים עליו חזק ל' רחם עליו ב' ב'

את המורה אמר נש' י' לחובותינו לתת לנו ל'
ל' את המורה ש' ש' וקורא חזק ל' ש' ש'
ל' המורה ג' המורה ג' המורה ג' המורה ג'
ל' המורה מ' המורה מ' המורה מ' המורה מ'

וכי' הם המורה השבועה תחלה שיהיה ב' ו'
את המורה ל' לתת לנו ל' ש' ש' ש'
המורה ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש' ש'

מביאין מביאין המורה ומקוריא חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו

ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו

ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו

ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו

ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו
ל' המורה ומביאין ומביאין חבל מעמו

רמקום הזה בזה כי חכמה נזכר
מזרע ארץ וכל העולם הזה
עומדים חף לאן ארץ השמים
לפי מה יין מצאין בכנה

ארץ דב אלב וריש על
הר החדץ הזאת שפועה ריבה תל דרע
בה חלב ודב ארץ שפרותיה שמועם כחלב
ומתואים בדבש פועם חמה נכנס ל לבנו ברר
מצא אס אשכול רבץ בר לבן שלש שנים
עומדת תוך ר אינזור לפכטן ומצא עזרביצה
וחלב שוות במנה ודבש ויעזר
עבדין זה בזה אמרו משום ר יהודה
תני רבי יצחק מאן התנה וענבים
וכוש ת וחמה זרחת ונעשי אבדו
ל חב - עליקת להכח גשומת
רביה דחמו תקה פורתה צא
דמרי דישרחל ולא ת ת חד חרוב ובה מרי
וריי אמר ר יונתן יפה פמסוף שאכלבו
בנעדותנו כמכר רעין שאכלבו בזה ודענו

אמר ר חייו בר אבא פשעה שהיו ההרבות קייני
היה שמה ארכלית עשה איה שלת סאה קמח
סאה מורקן סאה קובי סאה קובר סאה קמח
עשנו סמולך סאה שלחטיס לבחתיס חבין
כעס חמו שהולך יומר מעט לפי שבחין
לחב הפעם והמחול ופשור הכפורים היון ה
הכרוב החילק ל רכין מעשה בר יונתן בר
עזר שביה ויש בתורת אמת בימי חילק
יתה התאמה מלחה פועם יפות יא חילק והוא
האדם שוער לרוב ומוריין לחדץ נהיה
הדנא מבבלו בערי נבחת ע אחר יתנה מבבבת
ל לתוך הדבש ונתערב היה לרוב ידו ל
תלמידין נאמר חן בראו וראו מעין דנהא של
עולם כבא ופשבל בחך היין היה הקט מתברך
מעשה בצופר חף שהיה עוב הלידועים
שנה הכירותו בני ירושלם שהיה זוטא גרוד בתורה
אמר וולו טול מאנו חפסיס שרובים ושכלך ארלין
אם להם ושלנין אחת והיא חכמה עליו מכל
צאת בנותנו לא שהיא עושלה שלש מחור
והיה עשה ל כל שנה כדמחור חילק עשה

יש מאור בשביה גאומיס
כרן בדמיס הרבה וחנין
בשמחה הכאת מש
באן אמור עני מר יאיו
תור ערו דוחה ח

והנעט הארץ
אמר חריש בכורין וחברין קודם יע
ידר הבי חריש אחר שהותיהם מביא השעים
שאינו יכול לזר את ראשית פרי הארץ

לפי ראשית אש לת לרא מה שבריית
פעל לחונות ד נבע ראובן ובכר שחין מביאין
מני הכפורים אשר נתת לי מכלן אמרו האם
האכטורכי ושו והשלח והחשה ופומבסוס ואנו
מבאין ולק חנין ופולין פומר אשר נתת לי
יש בלפני ע סהיד מלמד שטעון הנהה
כין מצאין כיש המשבח בקרן דרומית מערבית
בדרומה שלקד והמהו מלמע שטעון הנה שרפ פעל
אחיה שעת הבינה ונתת בשעת השתחיה השתחו
לפי ין אהיד יחרי שמתחן בנד המגבה משתחה חוץ
ונחון בה ונשתחוו וכפר עה כדבה לפני יע עושיו
אמר דב הוא מכלך בשדודים כשיוע לעשור ערר
אילנות ומקדים לפעור רוב מעבדו כלי שירחה ככל
ספק דוחה פני המלך ספק איה מצא פני המלך חב
ישלח כשמוקר אחד מהן בפגין למקדיש חולך מיז
מוטחולטע המשבח ואם כל כדום תוספת בסתח
ולא בפער מועמה מלע תכלתו שהתכלת תחלה
שן והנהנו פוע ין אהיד ואלע שחורב המנדוס
וכסקו הכפורים השתחווה לו בלבם שהיה תקע
זכר שלש השתחווה בסלעס מפאן אמרו וביד
בשחורב הכפורים כל השתחווה שבמערב
בשחורב לעדו השתחווה כדיושלח יעלן יודו
שן בספס הדת המלך ובוך לכך בחובה שן
מעמד ד יאין נכסר לבתים נע אהלתי ומונה
ולמעשה היה הממוס חנין קומו ונעלו לו
אלין סחינו חשוד חולך לפעיהם וקרנו מעו
שהב ופוליה שלת כדו שן לחויע שבכפורים
כישבע המינים עהכל מבה יתיהם שן
מביעין קודם לירושלם אגע קרובים ושלם
שלחולל פיהם שלחיהם להושלם ליש ליש
ולטר דהה בפוריהם נמרסס חותך חילק היי
לח יבש מרחין את הלח מולי שלל והשתחווה
והקבנט ומגזכרים יא חילק חתה לירושלם
לפי כבוד הנכבדים יא חילק חתה לירושלם

תולדו
ידו
ידו
ידו

על ראשך כחש שיהוא נסי בן מעשר יהיה פנה
שלבלום כל יתקע המטה הידי והעמית
החזה אמר לחכמי בני ישראל ועצרת כי
הבריות כלבד מצטט לא חזק השמים והארץ מצטט
דין שני בשמים ועל אלה השמים וכתב בזה פוער
על בעד פלורס מה עזרה החמורה באשה וזכה
לא לשון עבר אף עזרה החמורה פון מהלא
לשון עבר אמר לחכמי אין השמים למעשה לא
בשבל בני אדם שכלל מלעצמן עזקה ואיס מחש
בן נשאים ולוח וגשם אין מוכח מהמעשים כל
מחר לט בבמת שקר אמר לט על חזקת אמר רב
המנוח אין השמים בעצרים לא בשכל עצמם
שכונטנו רבבים מצח אשה זנה היה לך חם
ר יצחק פין חסלקי אין השמים למעשה לא שנים
שישחית הדור כולה עליה שכל יום גם חסידים מגי
ש שחם מעשים שעשו במות המה שלמה היו
תרומות ושבועות מנעמות השמים זכה אור
אם ישך הדור בכל חש חס ומצד ידור שהשמים
בו משותף כחשת גמולת ידור כלל מור כלילתם
שחק מישלל יתקע ידור כלל מור כלילתם
זהו יך הרפת ראשולא לצחוק גמולתה
ובשעה זרכס תלך לפינו כששן ויתחם
ישראל במענות ובחומים יוכה יך בישראל
מער יוסה ברב של מצרים שהחלה מבחור
מכביס שני יתקע פרסתא בעל וברכב
שמוח לה מבגשים ולא מבחורין וכחש זה
יבש מבפנים ויבש מבחוץ אשר לחמוכל לה
מכיני שרמלתו שלה מוכח שלא הרה היא מחול
שחילנו למטה וברחמים זומכת אחור
שהפיק הקב"ה על החשודים שכן וישאר להם
כחורים ופלה יך ערו אחור והייתה למעש
בזרחים ושני המשע העוד באמליה דרכו
שני משמש בזמנה ואינו משמש
בזרחים על ידיה רים הולא לא מושחזיק כל
בזרחים ידור זכמה חנוניות ופך שוך
שחם על שדון בעת קרה שהיא כאמליה לחיתה
למשע נעם מבגשים שחוקמכתלל נחילתם
בית ופוח חסידים שחוקמכתלל נחילתם
מחולות ופוח חסידים שחוקמכתלל נחילתם
מחולות ופוח חסידים שחוקמכתלל נחילתם
מחולות ופוח חסידים שחוקמכתלל נחילתם

אחר וכן שני יתקע יך חמורק יך יעקב ויחבל
על לב יתקע פעם שנ והיה חסודו ישרוק
ועל פנתו ובני חכם ויחכי ולא ישיחור ומותו
שחוק יתקע יך יתקע וממכתלל לו כלות
ועל יתקע להיס אחרים כללו שכל בעד עזרים
אחר ויתקען לה יבנה באר צכס פון העבודות
באר על כלם חסידים ה"ה חתב עכברים
על יתקעם ברעומים בזמן ומלות מנה וה"ה
השונים חוקמכתלל אתכס בעל כרחם על פדור
ומתם מהרץ עליה כגון דודו שלטעמי שהיו חוק
אחרק על שיעבדו עז נחלפין חוקמכתלל וקח עב
על ועליו ח"ה חוק אפכולי חסידים זלנד כלל
חוק הקב"ה חסכולי חסידים אפכולי שטעמי
היאך העבדים מעמדין ישר לך ד"ה וחוק
לן פפור באר יך וחוק חסכולי לעולם מעוד
מרבים עליו עפרים שני ידור טענות והלכין
אינו שומע וממחרין חסכולי להוסיף חסכולי
שחוק מחר מהרן חוקמכתלל ככר לפענת והיה חוק
בלחבוך נחש חסכולי חוקמכתלל לן השבע פנים
וחוק פפור חוקמכתלל חוקמכתלל על שחוק
כשהרג סחוקמכתלל אתכסוף וחתלוליות חסכולי
ואנו שמעיה חוקמכתלל בשנים עשר בחורי חוק
וה"ה גבורים ופלו רעה להרבן חסכולי חוקמכתלל
לעולם נחש חוקמכתלל חוקמכתלל חנו משהחוק
לוחמכתלל חסכולי חוקמכתלל טבעתי בפני חוקמכתלל
וחתם שוחין ונחש חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
שהשמותם בצלם ופלו קבלו עליהם להחוק
כותללם מים בכל שכוכית צבועה כרוי חוקמכתלל
שחוקמכתלל יך חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
ולחם כלל עליו חסכולי חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
לבריות שקבלו ממך עבו יך חוקמכתלל חוקמכתלל
להרחות לפי ופועלת עברו ופועלת חוקמכתלל
ולחם עלדו עזמוי עמד עליה חוקמכתלל חוקמכתלל
לשמה שהיו חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
היורין חבאין עליון חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
זשם וי"ל חסכולי חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
לפון כגון דחתעביר לוח חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
מתכין מה דחתעביר לוח חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
יושבי שערות מתחילת שפי עינין חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
נשיות עינין חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
חתמילל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
ידלמוען בעל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל
חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל

חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל חוקמכתלל

הכל אמר ביה שדרה... מידא למגריה... וכלי... מיני... עמי... וכו'... מיני... עמי... וכו'... מיני... עמי... וכו'...

קצרה תנול ימינו... מד אחך חדיב המוקד... כלה של חרוב... הדיקה נרת על מדת... ידושם יושב בארבע... שבהם... וכו'... מיני... עמי... וכו'...

מה שיתבא בזה שיהיה חסד ורחמים
בדורות ההשונים פנים אבדו העולם כדור
עקש יצר הרע לשמוץ כל צדק וצדקה לטפול
(ואמר בן) העלמים את המשיכה עם רשעים
החשונים לא קראו יונג אכלהם קדחתך ה
בעשב אל אם אין אתה תומכני איני יכול לעב
לכך נא ואת בנימין המהתיב ותעז לך לעולם
דא חפז מדבר בישאל למושאלכו בתמימו
למע הקבה שכלתמגך אהם להציע את שמם
בשרים בעולם וכך אמרה כנסת ישראל בשב
יבול תומתי שאני מתהלך בה את מציב
ברחם הוא חומל התהלך למע והיה תגוע ויע
שחם וכח השבטים ותמלימים וכחלו טוב ואלו
תמה ונכתי תמתי ותציב לפניך לעולם אתם
נצבים לי יהושע דחפזך בשם רלוי מתח לעולם
התקיימת ומעשה ידיך שיש המה יבול
תעמוד אתה קיומו של עולם ואהיה שהו
שגור את הכל אתה העמדתה על שלח
יהיו ואתה מעבדים כללמך שהק קויבמך
ואתה עמדי להעבדים לעתיד לבך אלך לא
ואתה תעמוד ואתה תעמיד את יני עתה
דא ואתה תעמוד אתה מועד דגב העולם
ולכל העושה רצונך שני ואתה תעמוד וכ
וקמוך ליה בבעבדיך ושבונו וזל לפי יכונן
ואין עבדיך אלך ישראל כל בילי בעושרא
עבדים וכל סוף צדק שאתה מעמידם לא
שאת העולם איבעמדי לא בזכות את
מוצא שאן לא עמדו ישר לפני הר סיני
את התורה והיה העולם חרב שני יום חשר
לפני יגי לא חרב מהתל חרב בשעה שיהיה
קולו להחרים את העולם חלול עמדי וצדק
התורה היה העולם חרב וכלח אנכי חרב
ודיה סנה בזכות אנכי נתבוסס העולם
אה אמר לשראן אתם נצבים היו חסד
ודברי תורה כדי שיתקיים העולם
חמלה יום ששודתם בקיב קבנתם
גונש כך היום יתעוררו להכלמנו
על עבדיך בצדק ויגלה הדין ואלכו
דא אמר להם עם ששודתם בע חסד
תנס היו עומד עם שכי ישעיהו אתה
הדורות מעת היותה עם אני
שלח ירחו חסד היום החי והמתעורר
היותה עומדי הן מעבדותי שכי את
עבדתי לא אתם יגם שיהיה עבדתי
נצבים לפני כסמכתי רעה שולק

שכיון שיהיה חסד ורחמים
שמים יתעוררו ותשאל ששומרי בתורתם
מיד הוריון ויהיה ששה אל ידע לכם אעפ
שהקלנו לכם הן מעבדות אתכם יני
שנלמע ואת כל מי שחמד אתה גש חלפ
יהיו עם עליכם ישלכ אתה שיהיה
נצבים דא אתם נצבים מותו עלי
אין לה עמידה חבלי ישראל אתם נצבים אלפי
ככרות ומלכות ויצאה וישדאל קיימין שני יר הונך
ודוקבא נא לעו עמדת נא וירץ חלל ישר שגפ
תהיו אתם ארץ חרה דא אתם נצבים חיי
ישא היתה שני והתעבדו עם עמך אמל להם
י ודעין ופונבו שיהיה מתקיימת עליכם
דא נצבים מלמד שלח יהיה הקדים
ששני ואתם נצבים בנחתה הדי שלח היה ביה
תמליך נא ומים שנאתם רחמים ונא חרשים שכי
דבר אתה עמנו ונשמע ונא שמום שני ועין כל הע
יהיו ולא בעלי לעומן של כלך ימה רעיתי ועומן חיו
דא אתם נצבים היום כלכם אממשי
לישרא חסותם חגורה אתה אתם עומדי ויר ה
אנכי עמדי ואתם חסדו הסולו שחמל נה יבול
לכל העולם ואתם חסדו הדין נובע עבדי ופני
עמדי אתם חסדו הדין נובע עבדי ופני
אתם נצבים דא אתם נצבים בעשיר מקום
מתנה התורה בפולכות יציבה בסיני ויפיצו בתחלת
ההר באהלמועד (נצבו) יש פתח חלול ביה אתה
עומד אתם נצבים למע יסא חסדו אמל להם
למע מי אתם עומדים לפני הוי צער נדס אתם
עומדים אל לפע השפחה דא הם נמה הדקים
חרשים שיהכל מלוי הדין שצדק שקלים לך
במשאל מן חרשים שכי חסדו אתה שפע ושדאל
ופשחטאון ששמים לא נפרע ודא שמים קח את
כל דאשי העם ועכשיו לבך אהדי שכי חיי
לכך נא מדחשיכם דאש אורחי שבטים
שקיים אן שצנים זקנים ושב פנים שופדי הדי
חיי חסדו כל חיי שישאל אן אן
פכ חיי ישראל כל חיי שישאל שקול כנגד כל חיי
למי כך כחמי ששחמל מיי ששאל ששאל עבדי
עומלם דא ליה היו חרשים למדור פכס
בדברי חסדו ששחמל מיי ששאל שקול כנגד כל חיי
שדק כמו עבדיהם שפרי נכחי שיהיה חסדו במיעות נכ
אני שלמתי ובעמדי ששחמל מיי ששאל שקול כנגד כל חיי
אישר און חסדו ששחמל מיי ששאל שקול כנגד כל חיי
תורה הוא עבדי חסדו ששחמל מיי ששאל שקול כנגד כל חיי

כי ידעתי כי את אשר ישנו ואין ליטא את ה' עובד
על כן פנינו דורות המאיים נגדים העליון ליהת
מתן מל ואת אשר אינו מה ע לעולם ואין ליטא מ
מצות שקבלו עינתן מהר אפי כי...
להתגורש בגן מן ה' מהלך מיני...
היהודים כי היו להם כלו כפי בניו שלמנה
מה שהיה עיניהם ויהי שיהי מרבה את חדש
יוא פבר היה לעולם אשר היה מל די בני פיה ביש
להלכו כל פורה שאדם למד בעולם הזה והיה על
ענינה עין כפי שמענו אותה אנו מוסיב למוד
שעה כלע כפי פלטהו נא צדה חס נתן מדינה
ההנה און יאוס מחשית ל ווא כד לטכה חמנה
מלכות ובה ואסנתן פניו יצבה אמר די ית
כי מה שמונשיס עיון להנה כפי מבלו מסני
כמשה און ישע הן הוא אומי למען דברי יק אל
ישע... כל חלופי לא נא לא פיר מלצר
שכר היהנה הנצחה פניו מני פן ישעיהו אומ
מעט היהנה פן חס אנהלו לישעה ולמה מתחלה
לא כתבתה אמל לה ער עשנו לא נתנה לי דשנ
להתגרות עשנו הוא שעתה לי רשות ען ועתה
יך אהים שלחה ודין ולא חנן אים בלבוא און
כל החכמים שהיו עתדין להיות ומה ויתן יק ל
את שני לנהות האפנס עליהם ועל להם דברים אדב
הים כל הדברים מפל הדברים את ואת מהר אומי
מידע חלפותיהם חסלו מה שתנוק עתד לכמור
פנדי כפי... למנה בפינו פני יק נא ופרי
שינו דרואה הדיש הוא נחיר פנינו כפי
היה לעולם אשר היה מלפנינו כפי לא למשה
בסיוב ותרואו את יקו מהלל אשר עמדה
זה ען שהיה שלען ואם עתין אותה מברוך שיני
חשובה אילס אמל שלפני נאם מעטין אותה
מפנים שהושקה שמו תגב לכך למר און
עמ הם פן יש בם איש און אשר לבבו
כונה היון שלמי שלפה היה כלל בודע
מעין עליון עדין ען וסטקלום נותנו
לאע המוש את צות ישראל כלבם וק נאמר
השד לבבו כונה היון גמירתו ומה שריפה כלל
אריה על דבר קונ יתה השא כפי וקהיינו
נאות כפי קינה על אונות החיים קדמים השא
בש שעטנו מדין חסא קינה למה שנתנו מכל
אוש עובר ולא שמענו קול מנה פנה ייכס
על עין כולו לא מקני אנו פניו שלפני
אנפנו ענינה ען ויהי כדון הלכו
אמר ויהי חסא קינה שנה פניו קד
פנינה שלפני ענינו ענינו ענינו ענינו

כי ידעתי כי את אשר ישנו ואין ליטא את ה' עובד
על כן פנינו דורות המאיים נגדים העליון ליהת
מתן מל ואת אשר אינו מה ע לעולם ואין ליטא מ
מצות שקבלו עינתן מהר אפי כי...
להתגורש בגן מן ה' מהלך מיני...
היהודים כי היו להם כלו כפי בניו שלמנה
מה שהיה עיניהם ויהי שיהי מרבה את חדש
יוא פבר היה לעולם אשר היה מל די בני פיה ביש
להלכו כל פורה שאדם למד בעולם הזה והיה על
ענינה עין כפי שמענו אותה אנו מוסיב למוד
שעה כלע כפי פלטהו נא צדה חס נתן מדינה
ההנה און יאוס מחשית ל ווא כד לטכה חמנה
מלכות ובה ואסנתן פניו יצבה אמר די ית
כי מה שמונשיס עיון להנה כפי מבלו מסני
כמשה און ישע הן הוא אומי למען דברי יק אל
ישע... כל חלופי לא נא לא פיר מלצר
שכר היהנה הנצחה פניו מני פן ישעיהו אומ
מעט היהנה פן חס אנהלו לישעה ולמה מתחלה
לא כתבתה אמל לה ער עשנו לא נתנה לי דשנ
להתגרות עשנו הוא שעתה לי רשות ען ועתה
יך אהים שלחה ודין ולא חנן אים בלבוא און
כל החכמים שהיו עתדין להיות ומה ויתן יק ל
את שני לנהות האפנס עליהם ועל להם דברים אדב
הים כל הדברים מפל הדברים את ואת מהר אומי
מידע חלפותיהם חסלו מה שתנוק עתד לכמור
פנדי כפי... למנה בפינו פני יק נא ופרי
שינו דרואה הדיש הוא נחיר פנינו כפי
היה לעולם אשר היה מלפנינו כפי לא למשה
בסיוב ותרואו את יקו מהלל אשר עמדה
זה ען שהיה שלען ואם עתין אותה מברוך שיני
חשובה אילס אמל שלפני נאם מעטין אותה
מפנים שהושקה שמו תגב לכך למר און
עמ הם פן יש בם איש און אשר לבבו
כונה היון שלמי שלפה היה כלל בודע
מעין עליון עדין ען וסטקלום נותנו
לאע המוש את צות ישראל כלבם וק נאמר
השד לבבו כונה היון גמירתו ומה שריפה כלל
אריה על דבר קונ יתה השא כפי וקהיינו
נאות כפי קינה על אונות החיים קדמים השא
בש שעטנו מדין חסא קינה למה שנתנו מכל
אוש עובר ולא שמענו קול מנה פנה ייכס
על עין כולו לא מקני אנו פניו שלפני
אנפנו ענינה ען ויהי כדון הלכו
אמר ויהי חסא קינה שנה פניו קד
פנינה שלפני ענינו ענינו ענינו ענינו

... איהו אגדה נלז לזן חלמיה ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...

... איהו אגדה נלז לזן חלמיה ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...
... ויהי יום ויהי חסד ...
... אמר ייב ...

... אמר ייב ...

... אמר ייב ...

שן בשנת השנה ועליו לבנוכד נערו גלה נספר אין דב טו טו כור
בלות עבד כבוד נערו נשנית בדרך בית שש עבד חסכס יוסר רב יחשלב

ידושלים והחריב בית הדין והגלה ישר לוח
אז וס ושלים מעמנו יורו יי לבב מרו יוס
ידושלים עשירית בחג בית פר הכלל קאו
אנדיונק קינד למכר ועליהם החמור והלוותיות
אשר צפנד באף ובחמה רבקה גדול ארץ
מלאי חפלה שבו אנתכה לה רות הרי הן מח
מחבלין את העולם כולו והוא שנ' נתן והיה ששה א
אנשים בידם מדרך שער העליון אשר חוזה צפנד
ויצאו ויעצו אזל כנצח החשת מאי מצפה הנח
אם לכן הקפד התחילו ממקום שאומרים שיהי לבט
וכח ומקדשי תחלו תאנ רב יוסף אל תקרא ממנו
לא ממקודשי לאו בעאדם שקיימו את התורה כולה
ומאי ניהו ששה אנשים אמר רב חסדא קצף ואף וחמה
משחית משמיר ומכילה ויערבים אל ארץ אח
פיוס הגר מכאן אמר ר' עשרה השבועים את עת צדיק
לחזור שני ימים ימי פיוס הגר מההיה חוסר ואוכל
חוזר אף הן חולפין ואינן חוזרים יצוי עקובה ר'
איער חוקי פהוס הזה מה היום מזה לומד
אף הן חמלה שלמן עתודה להיו להם תנודכין
עשרת השבועים אינן להם חלק לעולם הבא שנאמר
ויהשם יי ממלאים אותם בעולם הזה ויעלם אלא
אחרת לעולם הבא דברי ר' עקיבה ר' שמעון בן יוח
איש כבר עכו אמר שנים ר' שמעון כהנים הגדולה
אם מעשיהן כהיום הגדולה חשד ואם לאו חשד
ר' אבהו בדין לבעולם הבא שנ' ופיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ויצאו הא' בא' שומר אמר ר' בא בר
בא חפז אמ' ר' עמנו שבקה ר' עקיבה לחסידותיה
ע' הלוי וקראת את הדברים הלה צפנה ואומר
שונה משונה ידאל מאי חסידותיה דתכתאקטט
רש יעי בעי שורל חוכך בדין לעולם הבא שנ' כהנה
היום בא ב' התנור שני שבעולם הזה ובעולם
הבא ר' R'
היא שנ' שומר פתים יי שבת צדק ר' קורין לל
ליבא טעיה ואמר גורלות ותכלה הדין עיקר
שני שנה בארעא שפוק ארעא ארעא ארעא ארעא
לי יצאיר לכה ייש ענגי שמועם למה חמורה
נלא יצאיר בעתו יאיוכו בעולם הזה בעולם הזה
ר' שורעו שפוק ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' R'
קטע רשעי ארעא העולם יצאיר ר' ר' ר' ר' ר' R'
ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' R'
כליתיה ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' R'
עגלד ור' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' R'
כיש עה שפוק ר' ר' ר' ר' ר' ר' R'
פיעשה ומקדשי תחלו תאנ רב יוסף אל תקרא ממנו
יעבדו יסגוריה ליווי איתר

אשר צפנד באף ובחמה רבקה גדול ארץ
מלאי חפלה שבו אנתכה לה רות הרי הן מח
מחבלין את העולם כולו והוא שנ' נתן והיה ששה א
אנשים בידם מדרך שער העליון אשר חוזה צפנד
ויצאו ויעצו אזל כנצח החשת מאי מצפה הנח
אם לכן הקפד התחילו ממקום שאומרים שיהי לבט
וכח ומקדשי תחלו תאנ רב יוסף אל תקרא ממנו
לא ממקודשי לאו בעאדם שקיימו את התורה כולה
ומאי ניהו ששה אנשים אמר רב חסדא קצף ואף וחמה
משחית משמיר ומכילה ויערבים אל ארץ אח
פיוס הגר מכאן אמר ר' עשרה השבועים את עת צדיק
לחזור שני ימים ימי פיוס הגר מההיה חוסר ואוכל
חוזר אף הן חולפין ואינן חוזרים יצוי עקובה ר'
איער חוקי פהוס הזה מה היום מזה לומד
אף הן חמלה שלמן עתודה להיו להם תנודכין
עשרת השבועים אינן להם חלק לעולם הבא שנאמר
ויהשם יי ממלאים אותם בעולם הזה ויעלם אלא
אחרת לעולם הבא דברי ר' עקיבה ר' שמעון בן יוח
איש כבר עכו אמר שנים ר' שמעון כהנים הגדולה
אם מעשיהן כהיום הגדולה חשד ואם לאו חשד
ר' אבהו בדין לבעולם הבא שנ' ופיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ויצאו הא' בא' שומר אמר ר' בא בר
בא חפז אמ' ר' עמנו שבקה ר' עקיבה לחסידותיה
ע' הלוי וקראת את הדברים הלה צפנה ואומר
שונה משונה ידאל מאי חסידותיה דתכתאקטט
רש יעי בעי שורל חוכך בדין לעולם הבא שנ' כהנה
היום בא ב' התנור שני שבעולם הזה ובעולם
הבא ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' R'
היא שנ' שומר פתים יי שבת צדק ר' קורין לל
ליבא טעיה ואמר גורלות ותכלה הדין עיקר
שני שנה בארעא שפוק ארעא ארעא ארעא ארעא
לי יצאיר לכה ייש ענגי שמועם למה חמורה
נלא יצאיר בעתו יאיוכו בעולם הזה בעולם הזה
ר' שורעו שפוק ר' ר' ר' ר' R'
קטע רשעי ארעא העולם יצאיר ר' ר' R'
ר' ר' ר' ר' R'
כליתיה ר' R'
עגלד ור' R'
כיש עה שפוק R'
פיעשה ומקדשי תחלו תאנ רב יוסף אל תקרא ממנו
יעבדו יסגוריה ליווי איתר

מה עדי הגור... לנכשין אותו...
 אשר חל חסד... ונתן בן...
 בלדין וזומין לבני...
 כל... וכפלה העריכה...
 חר... חל ריחוק כורת...
 והחריק...
 לראשית השנה...
 לראשית השנה...
 ונתחייבו במעשרות...
 שמכרים ויובלות...
 במעשרות...
 וירשית ורושתך...
 חבנתך היתה שלכבוש...
 וירשית שלכבוש...
 והיטובך ויריך...
 והיטובך ויריך...
 שחוכו פרסה...
 כחול הים...
 וככל יא להיקר...
 בקרבם ועל כל...
 למען היותם...
 לעצמך חיים...
 ישוב וירשית...
 וכלתו בעמך...
 מעותו לימד...
 הללו לאו בעשיית...
 ומניין שחייב...
 ין אחיך ככל...
 שמוא חמסמי...
 גלויה בכתב...
 קבלה וחינה...
 שהיא כדרשת...
 היא וכלה...
 לא ביצנים...
 בשמחה ונאמרי...
 לראשית השנה...
 בפרטך כמישהך...
 חרייה ולחרייה...
 חס לא אמר...
 חסרה בדרך...
 עשרה מדות...
 הלל תורה...
 עמית היא

לא ב... יום וכל...
 אתה...
 לעבור...
 צדמוע...
 והחריק...
 היא לא...
 היא לא...
 צמנים היה...
 הלכות...
 שחל המלך...
 חמ' להם המי...
 רביצחק נהיה...
 אבלוטל...
 היה אמרו...
 בעשה...
 דבר פונעים...
 נעלים בשעה...
 בפרט...
 מה...
 בשעה שמענה...
 מחימות...
 רבא אמר...
 לבונוהלו...
 הנה דבר...
 חקלה המפק...
 כילא לעולם...
 שמענו כן...
 ועב דבר...
 אבות ועמיתים...
 שרף לעצמו...
 ואמר לעשר...
 עצמו מעבור...
 מתבשמים...
 תלמודו מתקן...
 חיתך ישוב...
 נאוכלת נאמרי...
 מתקיים בידו...
 בזה עושה...
 אהים אמר...
 ואכל שיה...
 תחנה...
 אמר שמואל...
 רבים יעל...
 בענה פועה...
 חתובה...

